

Edebiyat Defteri

Ahmet Coşkun 1 -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
6 Nisan 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Ağrı dağı

Çekilmez dumanın karın ağrı
Vay vay
Yaz gelirde eteklerin güle bezenir
Yar yar

Göç göç, Göçler yürürde
Eteğinde çadırlar kurulur
Dört yanına koyun kuzu yayılır
Çekilmez zahmetin kahrın
Vay vay

Yük yük çekilirde karların
Nedir senin bu ahuzarların
Beyaz gelinlik içinde durursun
İğdir ovasında ağaların
Yar yar

Yükseğinde keklikler ötüşür
Eteğinde ateşler tutuşur
Mevsim geçer göçmen kuşlar uçuşur
Sen sana ben bana kalırım
Vay vay

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769413/agri-dagi.html>

Senle Zaman

Kurşundu söz konuşsam kanardım
Günler düşerdi üstüme gül düşerdi
Düşerdin peşime amansız apansız
Sensizde akardı ya zaman

Sigara dumanında üşür yanardım
Uzanıp gözlerimi tavana asardım
Kıyamet çığığında ölüm susardım
Sensizde akardı ya zaman

Bitmezdin sen gitmezdin sen ağlardım
Kendimi kaçııp kendi içime saklardım
Kururdu içim kururdu dünya kudururdum
Sensizde akardı ya zaman

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769531/senle-zaman.html>

Şeytanın İpi

İnce ince eğirmişti ipleri
Yalan elbisesi ördü ipekten
Çok ömür çok zulüm sürdü
Zaman aynası düştü önüne

Paralanmıştı üstündeki çul yaşlı beden

Kopup düştü
Maviden sıyrılıp bir yıldız
Bir gök taşı düştü boşluğa
Bir ceylan koşuyordu

Nazlı nazlı yeşil dorukları seke seke

Düşen yıldız topluyordu yaşlı büyücü
Atlar koşuyordu dört nala kaf üstünden
Zaman kendi türküsünde lal
Şehrin kilitleri kırıldı

Ninova da bir kral beyninde ur

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769691/seytanin-ipi.html>

Güzele Bak

Yürür gezer ahü ceylan.
Gülümsüyor sabi subyan.
Seyre çıkmış methi duyan.
Güzele bak bak güzele.

Saçlarını tel tel örmüş.
Meçe vurup kakül sarmış.
Ela göze sürme vurmuş.
Güzele bak bak güzele.

Gamzeleri gül gül açmış.
İnci dişler ışık saçmış.
Bir huriki cennet kaçmış.
Güzele bak bak güzele.

Kara Ahmet başım karlar.
Güzel çağı yeni çağlar.
Ömür geçti gönül bahar.
Güzele bak bak güzele.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769848/guzele-bak.html>

Bayram

Gönül çoşsun muhabbetler çoğalsın
Güler yüzler herkes bir birine sarılsın
Yurtta dargın üzgün kimse kalmasın
Şarkı şölen türkü tören bayram olsun

Güneyden kuzeye doğudan batısına
Kimde ne varsa çekip alsın koltuğuna
Herkes katılsın gelsin insan sofrasına
Şarkı şölen türkü tören bayram olsun

Herkesin ırkı kendine mezhebi rabine
Karıştırıp kuruşturup inilmesin derine
Kim ne kazanacakki beyhude harbine
Şarkı şölen türkü tören bayram olsun

Karaahmet tüm karayı yırttı attı geldi
Derin derin yaraları kapatıp serinledi
Bu gün bayram deyi giyindi süslendi
Şarkı şölen türkü tören bayram olsun

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/769965/bayram.html>

Bir nefes

Gözlerindeki parıltıyı arıyorum
Yüreğimdeki iz düşümlerde
Sevdiğim
Gül bahçeleri sensiz renksiz
Desem ki
Sana öyle doluyum öyle yüklüyüm ki
Bulut bulut
Ağlaşıp sarılmaya gelirmisin
Bir nefes

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770113/bir-nefes.html>

Gitme

Çıkmazıma bir yol çıksa aniden
Toplasam ne var yaksam iki parça eşya
Bir valiz hatıra
Bir soluk uzaklara az uzansam dağ ova yolları aşır

Ben kalmazsam buralar daha mı güzelleşir
Bahçedeki şeftali kurtlanır mı
İlk diktiğim peygamber gülü yaz kış açar mı yine
Çöpleriniz kaldı diye bağırılmaz üst komşu
Servisçi gülümsermi gelmemişliğime

En çok unlu mamullerin önünden geçmeyi özliyeceim
Ne güzel kokular gelir sabah sabah
Uyku sersemliğinin en tatlı halinde
Kapı önündeki yeşilliğe oturmak
Tek tek havayı koklayan insanlar

Ben gitsem ben kalırmıyım ardım sıra
Ben beni taşımaktan usandım bıktım bunca zaman
Kendimi mi bıraksam
Ben bir başka biri olma şansını yakalarmıyım

Bir ömrü uğurluyorum
Gemi denizi bitirdi karadan karaya düşmüş
Dönüp bakmak sadece anı mı
Yinede canım gitmek istiyor bu uzun yolculuğa
Biraz sessizlik biraz huzur bir başıma bensiz

Sevgilinin özlemi
Toprağımın hasreti
Dünyanın zilletti
İçimdeki aşk
Toparlansam içimde birazda sevinç olsa sevgili senli

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770220/gitme.html>

Ağıt

Oturdum dağlara saldım bir feryad
Beni canımdan etti bu yas ile yad
Gücenme sevdiğim Allahtan bu afad
Gelemedim yollarına gelemedim oy

Bolu'dan da şafakla çıkmışsın yola
Beypazarın da ezraille girip kolkola
Kara haberin alan nasıl hayra yora
Derdine bir derman bulamadım oy

Yüklenmişsin eriği ahladı unu sılada
Bir yavrun orda biride canım burada
Beni bıraktın ya böyle boş dünyada
Ucundan tutup bir işe varamadım oy

Resmin duvarda yüzün hep aynadan
Bir dahada göremedim seni boydan
Çare çıra bulunmaz tabipte hocadan
Derildim derdine derman olamadım oy

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770402/agit.html>

Vuruldu

Hiç dūřmemiřti bu can bōyle daraya
Yutkundum nefesim kesildi nazında
Kaldım terkan içinde can ayazlarında
çeker dillerine daldım kendi lalında

Gül güne mi değdi ne bu celal halında
Ufka mavi sermiş gönül tahtı payında
Hizmete durmuş cümle güzel ceminde
Canım sallandı durdu can ecel salında

Kerem eyle bir cümle canım gele dile
Sevdanla çoşup dağ ova bezensin güle
Nefesindir cana şifa inan garip bñlbñle
Kalayım bōyle şaş bōyle aşık halimde

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770712/vuruldu.html>

Çıkmaz

Duman karası yüreğim.
Bir de sevda vurmuş üstüne.
Vortalarda tütünsüzüm.
Hamakta yar uyutur.
İşkence tenefüsler.

İpli suretler oynaşır.
Bir gölge oynunda.
Hasret hayalle sevişir.
Özlem çukurunda.
Çırpına çırpına.

Her şeyi bırakıp gidecem.
Giderken ne alırsın yanına.
Dedikleri adaya.
Tam tekmil çırılçıplak.
Bıraksalar ah bir bıraksalar.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770909/cikmaz.html>

Bırak Gidiyim

Yorulduğum gözlerinde
Ne uzun bir yolculuk bu
Nehirlerde akıp ne çok yol aldım
Yamaçlara çarpıp şelalelerde köpürdüm
Vadilere serildim
Mavileri buluşturdum ufukta
Ateşlere karıştım şafakta
Çöllerde kurudum

Bir kısacık andı bütün zaman
Gül yüzünde soldum
Bitmez tükenmez bir cehennemim
Bırak gidiyim

Gül kokusu sinmiş üstüme
Kuş cıvıltısı havada
Renk cümbüşü bahçende
Sevda fişkiriyor
Dört büklüm kalmışım ayak ucunda
Bir ağır sevda yığılmış üstüme
Karanlık bastı basacak
Bırak gidiyim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771058/birak-gidiyim.html>

Bariş Olsun

Dört mevsimdir Şu güzel yurdumuz.
Bire beş yedi verir toprağımız tarlamız.
Her bir yanda Dağımız Ovamız Denizimiz.
Bariş olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Yeter artık bunca yıldır cenginiz.
Koloniler kurdu aya çıkıp denginiz.
Görün artık kimmiş asıl hasmınız.
Bariş olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Yapmayın etmeyin aynı dinde dindaşız.
Aynı yurttta bin yıldır yurttaşız.
Aht olsun şart olsun hepimiz kardaşız.
Bariş olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Şehit yurdu yiğit yurdu aşık yurdu.
Omuz omzaydık hep Türkü Kürdü.
Direnmedi karşımızda dünya durdu.
Bariş olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Kara Ahmet derki sözüm herkese.
Partilere Derneklere Büyük Meclise.
Kalkın oturup elsıkışın hep yüzyüze
Bariş olsun.
Bu gün olsun yarın olsun hemen olsun.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771233/baris-olsun.html>

Bir ahunun ahı var bende

Ah ile bir ahunun peşinde gezerim
Yellere karıştım bağ bostan tozarım
Gün akşama mevsim hazana değdi
Gönül yarelerde yaz bahar ağlarım

Gül koynumda kurudu karıştı kane
Can elden göçtü dillere düştü yine
Gün akşama mevsim hazana değdi
Gönül sevdadan geçtin kahrın kime

Soldumu giydiğin fistanın alları simi
Yıllar ağartımı kara zülûflerinde teli
Gün akşama mevsim hazana değdi
Yüreğime değmedi hiç yüreğinin eli

Beri gel karaahmet beriye de beriye
Taşınmaz sevda yüklenmişsin nereye
Gün akşama mevsim hazana değdi
El kızdır adamı dönderir çora deliye

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771394/bir-ahunun-ahi-var-bende.html>

Boyama

Boyama

Bana adım kırmızı demişti
Şafakların kızılı gülün alındaydım
Tanıdık bir sevda gibiydi
Dişlerini gördüm kan akıyordu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771500/boyama.html>

Fantastik

Şu karanfile bak çok haşmetli
Kaya üstü dere kenarı bizim yayla
Şu gül çok kırmızı kominist mi ne
Yorgun düşmüş sabah gün akşamcı
Söğüt söğüte bak şu söğüte ulusalcı galiba
Gölgesi pek serin.
Arkadaşım faik kaç gündür yok kayıp
Faik biraz şaşı biraz kayık ama çok laik
Şu kıymık ellerime batıp duruyor dal omzumda
Kırıp atacamda işte doğa sevgisi
Bu kaktüs çok faşist yani
Hafta sonu maçım vardı tüh ne büyük kayıp
Çarşı pazara çıktı fileler boşaldı çok ayıp
Hoca inatçı mı inatçı oku be oku
Yağmur duası değil ya....
Ya yağarsa
Ajanlar kopya çekip faksliyormuş
Bizim memlekette de tesis etçegiz diye
Aman benim kide dert ya
Doların mı var işte dolup duruyon..

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/771713/fantastik.html>

Meymenetsiz

Güneş vurmayınca yüze
Ay düşmez yüreğe
Yıldız yağmuruna tutulsa
Bu çatapatları da kim yaktı der

Şimşekler çakılınca gökten
Şırl şırl inince yağmurlar
Bağ bostan üstüne ilk bahar
Bereket demez/ felaket sayar

Bildiği tek şey yalan çamur
Eski defterleri arar hınç bulur
Elinde teneke davul çalar durur
Veryansın da hasetten ölür

El ele tutuşunca insanlar
Bir türkü eşliğinde halaylar
Karaahmet barış çığırır çalar
Uğursuzun/ kininden vatan ağlar

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772227/meymenetsiz.html>

Olurmu

Dünya denen hane geniş mi geniş,
Arzu isteklerin sonu olur mu?
Her nefes yaşama ayrı direniş,
İnsanın gayesiz anı olur mu?

Bülbülün figanı gülün zarına,
Şaşılır güllerin intizarına,
Ezelden ebede yanan nârına,
Tabiplerde çare,tanı olur mu?

Yüce ile yek ol, yer ile yeksan,
İkilik kirinden arınırsa can,
Mizanın ipini boynuna taksan,
Gönlünün perişan günü olur mu?

Gül açsın özüne güne gülümse,
Nice güller açar sırrına erse,
Yüceden bal damlar sözlerin birse,
Aşğın yarını, dünü olur mu?

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772437/olurmu.html>

Şair

Öyle şair böyle şair
Konuş gel dile şair
Demezlermi öle şair
Kendin olabile şair

Hep gül bülbül aşk
Börtü böcek ile lak lak
Azıcık dünyaya bak
Kendin olabile şair

Kavga dalaş ile nahoş
Ona buna sarkmak boş
Bentleri kaldır sev koş
Kendin olabile şair

Yoksulun öyküsünü
Memleketin türküsünü
Kümesin tilkisini
Kendin olabile şair

Şairlikte şiar güzellik
Ölçüdür hep doğruluk
Hakka hakkadır kulluk
Kendin olabile şair

Şairim sözüm budur
Doğru yanlış özüm budur
Yürekte közüm budur
Kendin olabile şair

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772587/sair.html>

Şizofrenik

Bu şehirde cam kırılrsa
Taş bizim cebimizde aranır
Kimse camcıya uğramaz

Sessiz ıssız
Nereye koydun çaldığın hayatları
Konuşamadık
Al uykumu al saçlarımın gümüşünde
Armağanını beğenmedin mi
Gül çıktı diye

Ne kadar ağır gülümsemek
Kendimle götürüyorum onu
Hiç el sürmediğim mutluluğu bıraktım
Tadın
Kapıdaki yasak levhası da sizin

Burada deniz yok nehirler kurumuş
Dağlar piyade
Bir derecik kenarı ah canım
Çamuru kurbağası bol
Bir ses bir ses
Doğadan doğal

Değişmemiş güdüme na maruz
Üstümde el değmez gökyüzü
Hey özgürlük

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772883/sizofrenik.html>

Çürüme

Korku
Uçuşup
Uçtu güvercinler
Tozu tüyü kaldırıp

Kuru ağaçlar
Tomurcuğu gülü soluk
Kurşun sıkıldı tohuma
Taş bağırlı toprak

Sevgisini aldı Rab
Bereketini
Baş başa kaldık kötülük
Toy edip halay çeker iblis

Çocuklar mı en masum
Eller kan
Damla yanakta ben
Kimin anası

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773005/curume.html>

Ağ Bahçede Al Gül

Bilmediğim diyarlar bana yad
Ağ bahçede al gül bana yeter
Senin olsun ötenin İrem eleme
Ağ bahçede al gül bana yeter

Yapmadım ki hiç kul gıybeti
Yemedim ki haram denen ilette
Hiçbir kula reva etmem zulmeti
Ağ bahçede al gül bana yeter

Görmediğin yeri bana gör deme
Hak bilmediğim yola gel deme
Benim ağzımdan düşmez tövbe
Ağ bahçede al gül bana yeter

Kara Ahmet karasında kül ki kül
Kaç kez yanıp söndüğümü sen bil
Ahu zarımı anlatamaz hiçbir dil
Ağ bahçede al gül bana yeter

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773150/ag-bahcede-al-gul.html>

İnsan Kemikleri

Zaman olup biteni gözlerimizin içine
Bıçak gibi sokar
Onurdur
Gün yüzüne çıkmak
İnsan yüzüne bakmak

Neşterinde açamayacağı gözler vardır ki
Onları ayrı koyduk

Özrün erdemden çıktığı
Pişmanlığın post-bedel olduğu

Ah bu topraklar dillense bir

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773287/insan-kemikleri.html>

Aşk Gidince

Ne kadar gereksizdi sorular.
İçimden gelmiyor dedi.
İçinde çiçekler açan bahar.
Çoktan öpüşmüştü yaprakla hazan.

Edası veda idi bilmedi diğeri.
Kesildi boğazı dili dilciği.
Soldu gülü gülücüğü.
Kaldırdı süsünü püsünü gidip.

Binle çarpıp uçuşturdu güvercinleri.
Uzak bahçelerde çatılarda sırtıp.
Suskun taklacı firari militan.
Hazırlıksız kışlar tükenmek bilmez.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773438/ask-gidince.html>

Bilmedim.

Omzumdaki kuşların
Kanadı kırık
Çırpamaz Allah çırpamaz
Uzatmış bacağıını kör şeytan
Kırmadım kıramadım

Sevda döktüm yollara
Allı morlu mis kokulu
Yelken açtım atlar koştum
Cennet diyarda gül bağa düştüm
Durmam duramadım

Ben şairim sevdabazım
Aşk oynunda en kurnazım
Yedeklidir tel mızrap kırılrsa sazım
Yaz ayazım, avaz avazım
Bilmedim bilemedim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773632/bilmedim.html>

Tavla

Tavlayım tavla.
Sedef kaplama.
Zümrüt işleme.
Fildişi pullarım.
Zar atarlar üstüme.
Hepsi gele.

Kuru hava.
Alaz ver aleve.
Kaç kavimle.
Yakıldım ben.
Buda gele.

Nerde ateş.
Ben maşayım.
Paşa elde gide gele.
Az gele.

Düş benim.
Düşeş benim.
Hergele.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773910/tavla.html>

İnat Üstüne

Bilirim muhallif rüzgarlar üşütür sizi
Sandıklara koşarsınız eskileri döke saça
Giyinir sarılırsınız küf kokulu kirli
Paranızda vardır yeniler almaya aklınızda
O zalim o mühürlü zihniniz izin vermez
Ondandır bana darıldığınız kızdığınız.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774071/inat-ustune.html>

Durak

Duvarın üstünde oturmuştu
Lahmacuncu
Birde güzel kokuyordu
Yol ortası öyle gelip geçene
Sıcak sıcak diye bağıyordu
Çocuk kadının eteğinden tutmuştu
Çekiştire çekiştire
Kadın insan ırağına atıyordu adımları
Çocuk sessiz ağlıyordu
Kadın duymuyordu
Yada öyle
Şehrin otobüs durağında durdular
Çocuk fısıldıyordu
Kadın fısıldıyordu
Kadının başında renkli yazma dolalı
Bol kiremit bozuğu entari
Onunla sildi çocuğun gözlerini
Burnunu da sildi
Saçlarını sevgi havasında ufaladı
Bir avucu yumruk sıkılıydı
Geri yürüdü lahmacuncuya
Ellerindeki bozuk paraymış uzattı
Saydı adam
Memnuniyetsiz
Çocuğun eline sıkıştırdı bir lahmacun
Başını kaldırmadı kadın
Durağa gelmedi kadın
Yürüdü hızlı çok hızlı adımlarla
Gözden kayboldu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774214/durak.html>

Ser/sem

D/okunduk d/ünlü sevdana çok a/sır
G/özleri Ö/rtük s/abinin b/ırak kaç
C/anımızda andık riyasız K/umdu
B/atıl sırta s/arıldı kambur d/uydu

Bulut yağsa damla kurur d/ilinde
İhaneti t/aşırır adı p/ervasız
Kapat ışığı kuytuları a/yık
C/an olmadı ş/ahit d/oluşturdu k/af

M/izan olmaz bezirgan ki ç/ölünde
İ/çinde a/zap akar engin taht hun
Yüzü güzeldi Dicle kızın b/ahtı şin
D/avuttu gün begün tuttu Ağrı'yı

K/avlı günden k/alma cihan-ı e/bed
Övgüsü s/övgü gün ç/ağları n/aşta
İntihar sonrası y/aşama va/ad
Karanfilli sevdamız p/azar d/eğerde

Buldu bir r/ah g/ayrısı cümle mubah
İ/rem'de kal g/usülde kusur d/emde
Mah/şerde k/arşı k/alda er/dem desem
M/aval o/kur kelamı sersen Ser/sem

Sem=zehir
Rah=yol
Rem=titreme
Şin= yas
Begün=günsüz
Hun=kan
Bed=çirkin
Naş= ölü- argo= yallah
Ahit= yemin- anlaşma
Aval= saflık(bilinçsizce)

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774327/ser-sem.html>

Kilit

Adına
Kapisına
Kilit vurulu coğrafyam
Dilim dilime lal

Ezberi bozuk turist gezer
Kendi kendine rehber
Her açtıında
Kitap arasında kurutulan gül

Kaç çendik attın tarihe
Tarih kaç/madik

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774461/kilit.html>

Ah Dağlar Ah

Ah Dağlar ah.
Cana sevdalı Dağlar.

İncinir.
Kozasında gül.
Açmayı açmayı.
Ferhatlar gömülür bağına.
Yalın ayak.

Ah Dağlar ah.
Çıkında kefenle gezer.
Açlığa inat.
Yama tutmaz sevdalar.
Sırta kadem basar.

Yıldız dökmez demir dövmeler.
Işımaz göksüz yeryüzü.
Ne toprak ne yürektir gömüldüğün.
Kelamsız bir göçtür meçhule.
Yasını tutar tanrılar

Ah Dağlar ah.
Cana sevdalı Dağlar.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774584/ah-daglar-ah.html>

Aşkı Özledim

Yalnızlık çekil uzaklaş dünyamdan
Artık cıvıl cıvıl akan baharı özledim
Sevdadan korkup gizlendiğim yeter
Kollarıma takip saçarlın öpeceğim
Bir edalı bin cilveli bir yar özledim

Güller açsın son demi bahçemin
Raks etsin dönsün etrafta o peri
Biliyorum kimse bana geri vermez
Sensiz aşksız geçen o günleri geri
Bir edalı bin cilveli bir yar özledim

Kalbim akıyor bir sevda denizinde
Ellerim kır çiçekleri topluyor çölde
Bir tatlı name takılı düşmez dilimde
Seni unutmak ne mümkün gelde
Bir edalı bin cilveli bir yar özledim

Bırakma yalnızlık ateşinde yakma
Gülleri gülşenimde sensiz bırakma
Düş ki düşün ki hiç zaman olmadı
Ne varsa ömürde sana sundum yar
Bir edalı bin cilveli bir yar özledim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774746/aski-ozledim.html>

Balgat Yolları

Balgat yollarındayım
Hafif yalpa yürüyüşlerim başladı
Ne zaman düşünceli
Özlemde olsam
Sevdiğim takılsa elime ayağıma
Sarhoş havasında gezerim
Başka bakar gözlerim
Ayaklarım irade dışı atar
Araba sirenleri beni irkitmez
İşte sen varsın yanımda
Gözlüğünü çıkarmıyacaktım diyorum
Amerikan asfaltının kestiği camii kenarı
Dondurma yiyelim mi karamelalı
Yoksa bu günde mi bana ceza kestir
Gülüyorsun
Ah Serin esiyor Ankara
Yapraklar düşme babında
Bencileyin tutunmaya inat
Buralar sevda kokuyor
Buralar gül kokuyor
Buralar sen kokuyorsun
Oturmuşum camii parkına
Gözlerim yollarda

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774896/balgat-yollari.html>

Ahu Zar

Meclise düştü derinden bir
Heyhat!
Kapa kalp gözün kinden
Göğsüne hapsed!
Gül bağla gülzara
Koma bülbülü altından kafese
Bil ki;
Zar etse gülşen
Kanar o bülbül...

Bir canda canı şad eyler beden
Nur ile yol açar gülzara giden
Nişan eyler mahından
Ol cana ruşen
Zar etse bir can
Yanar o bülbül..

Kavli sefa ol
Koş gir bu saf'a
Hakk'ı rehber kıl
Ezeli ezberdir yola
Derya kan dolsa ne çıkar
Ol Hakk mürşidim
Zar etse bir kul
Kanar o bülbül..

Karahmet!
Karaları bağlayıp girme o bağbana
Elde kitap
Dil nice
Gör bak softaya
Yaşı baş eyleme
Aldanıp da yabana
Zar etse bir dal
Yanar o bülbül...

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775016/ahu-zar.html>

Bırak Gidiyim

Yorulduğum gözlerinde
Ne uzun bir yolculuk bu
Nehirlerde akıp ne çok yol aldım
Yamaçlara çarpıp şelalelerde köpürdüm
Vadilere serildim
Mavileri buluşturdum ufukta
Ateşlere karıştım şafakta
Çöllerde kurudum

Bir kısacık andı bütün zaman
Gül yüzünde soldum
Bitmez tükenmez bir cehennemim
Bırak gidiyim

Gül kokusu sinmiş üstüme
Kuş cıvıltısı havada
Renk cümbüşü bahçende
Sevda fişkiriyor
Dört büklüm kalmışım ayak ucunda
Bir ağır sevda yığılmış üstüme
Karanlık bastı basacak
Bırak gidiyim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775154/birak-gidiyim.html>

Aşk Benden Korkar

Sevgi deniz derya.
Arkadaşlığım derler keten helva.
Sevdiğimle dalarım her bir yola.
Emme-aşk benden korkar.

-Namzetım öyle toz pembe.

Şeytan tüyü yok.
İnsan sığığı var bende.
Hep güzeller var çevremde.
Emme-aşk benden korkar.

-Onlar can dostlarım sadece.

İşten kovulur sürülürüm.
Ceza alır dama tıklırım.
Sokak ortasında dövülürüm.
Emme- aşk beden korkar.

-Aşk yarın ister ben yarınısırım.

Kaçak olsam saklarlar.
Ceplerime harçlık sokarlar.
Benimle meydana çıkarlar.
Emme- aşk benden korkar.

-Onlara seda kendime fedayım.

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775295/ask-benden-korkar.html>

Bir Havan Var Senin

Bir havan var senin
Yabancı bir şehre düşmüş gibi
Kaybolmamak için işaretler koydurtan
Bir kez daha bir kez daha baktıran

Bir havan var senin
Gizemi parça parça gizlenmiş
İnsanı zorlayan
İnsanı izinsiz içine çeken

Bir havan var senin
Asalet yücelik kokan
Kainatı resm etmiş sanki
Senle yaradan

Bir havan var senin
Mevsim mevsim yaşam
Çiçek çiçek mis kokan
Beni solum solum solduran

Bir havan var senin
Beni alıp bilinmeze götüren
Kahine düşürüp fal baktıran
Ne olur gel tanış olalım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775397/bir-havan-var-senin.html>

Şair Arzusu

Bir yüreğim olsun
Nazım büyüklüğünde
Her gün çıkıyım Sabahattin Ali isyanına
Ölüyüm Ahmed Arif kavgasında

Şıvan perwer çalsın yasımı

Beni
Ağrının en yükseğine gömün
Mahşere kalsın buzlarım
Eriyip yağmasın namerde

İlgıt ılgıt esiyim yüksekte

Yürektir
Namustur yazmak
Nefrete küfre düşmeden
Bir nefes memleket

Omuz omuza her bir renk

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775510/sair-arzusu.html>

Şehirlim

Ben yoksul köylü çocuğu
Şehrin çok uzaklarından
Ağa'nın oğlunu dövdüm
Sekiz yaşında
Harf bilmez
Okul görmezken
Haksızlığa deliyim
Yaktım otunu birinin
Taşladım köpeğini kaçının
Bütün kızlar beni severdi
Yaşlılarda
Büyüdükçe horlandım
Değişmedim
Değişmedikçe dışlandım
Şimdi anlıyorum
Bu iş okumak işi değil
Şehirlim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775648/sehirlim.html>

Tutulsak

Bir mavi uzanmışım rahat
Buluttan yorganım yastığım
Uçuyorum yeşil üstü renk
Gülün kokusu uzak mı uzak
Yağsam ha yıldız düşecek

Tatlı bir uyku bastırması aşk
Ruhum bedenim tek mil teslimde
Göz kapaklarım öyle çaresiz ki
Gittim ha gidecem huzurdan
Uyusam çağ kapanıp açılacak

Al yüreğimdeki karayıda al git
Git ki bir bilinmeyen gezegene
Sıcak bir gülümseme kalsın
Bu kudurmuş hırçın dalgalardan
Dalsam acıma acı kapaklanacak

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775752/tutulsak.html>

Dört Karanfil

Gün görmez
Güneş değmez
Dört kayada
Dört karanfil
İnat mı inat
Zemheri açar

Kında kılıç
Böbrekte taş
Oynaşma yasaklı
Sevdası ölüm

Aynıdır
Kıldığı namaz
Tuttuğu oruç
Gittiği haç
Ecrini fecre koy
Muhammed Ali aşkına

Dört mevsim kış
Dört yan ateş
Dört deli yangın
Çar/mıh/ta yürek

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775867/dort-karanfil.html>

Gönül

Kaç sevdaya bölündün be gönül
Yandın söndün kül olmadın be gönül
Her tarlaya her bahçeye ekildin
Bir dala bir güle tutunamadın be gönül

Ferman seni neylesin be gönül
Derman seni neylesin be gönül
Artık seni kimler eylesin
Eğlenmez yarelerdesin be gönül

Sana yakılan şarkılara gül be gönül
Sahte göz yaşlarını sil be gönül
Boş bir sevda olduğunu bil be gönül
Sen ne utanmazsın öl be gönül

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/775971/gonul.html>

Arasira

Çok gezindim
Gül bahçelerinde
Türlü çiçek topladım
Çeşit çeşit renk renk
Sen deyiş ki hiçbiri
Ellerim cebimde yürüdüm gittim hep
Işık çaldım sokaklara
Türküler söyledim
Oturdum iki tek attım meyhanelerde
Sana şiirler yazdım
Şairler kıskansın diye

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776183/arasira.html>

Barişa Selam

Sakin gökyüzü
şimdi piknik zamanı

Diken tarlalarında gül kanardı
Sen havludaydın herkes avluda
Ne çok umut ekilmişti
Bir isyan ateşine

Hak batılda yittiğinde

Dağlar sökülürdü şafakla
Yıldız dökülürdü güvercin ayağına
Bir nazlı türküydü işkence
Memleket baharında

Kışta kıştı ha bir zulüm bir cehennem

Dön dön o köhne mezarlığına
Ölümde yatıp dirimde dikilen
Puştluk sezerim
Din bilmez dilinde katli vacipten döndük

Yer yüzüne barışa

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776290/barisa-selam.html>

Sevmelere ıkmişım

Gün işığını saçmış
Deli mi deli bir bahar
Baharın rengine nazlı yar
Sevmelere ıkmişım

Yürürüm kanat kanat yükseği
Dağlar ufalanır ayaklarımda
Yürek cengahaver meydanda
Sevmelere ıkmişım

Gönül durmaz söbeler
Yenik yemin tövbeler
Boşa geçmiş seneler
Sevmelere ıkmişım

Yar kuşanmış gelir ceylani
Yanar yakar her bir yanı
Ölürümde vermem amanı
Sevmelere ıkmişım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776509/sevmelere-cikmisim.html>

Ah Yalan Dünya

Beni haldan hala koyan yalan dünya
Hallerimi nasıl yanam dosta düşmana
Parça parça ettin parçalarım zamana
Kattın ya karaahmedi kara katranına

Yurdum vardı ağrı dağı eteğinden öte
Göç ettirdin ekme sevdasına gurbete
Kaç kez muhtaç ettin zalim muhannete
Kattın ya karaahmedi kara katranına

Yar sevmiştim güzelinde bir baharda
Mor menevşe açmıştı gönülde bağda
Çabaladın çarptın aldın elimde onuda
Kattın ya karaahmedi kara katranına

Ahımız yok ahdımız vardı güzel vatana
Karşı durduk çalıp çırpıp yüsüz satana
Herkes villa yaptı bizde girdik zindana
Kattın ya karaahmedi kara katranına

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776615/ah-yalan-dunya.html>

Kilit

Adına
Kapısına
Kilit vurulu coğrafyam
Dilim dilime lal

Ezberi bozuk turist gezer
Kendi kendine rehber
Her açtıında
Kitap arasında kurutulan gül

Kaç çendik attın tarihe
Tarih kaç/madik

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776765/kilit.html>

Vakti Geldi

Bağ yeşili dağın moru yüzüm sarı
Dünya şehvet şöhretini göre bile
Her bir ilde güzel yarı ara gele
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Sevap günah işte tartı terazi
İnsana has düşe kalka bazı bazı
Gönül hoşu kim razı kimin cazı
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Yaş kemalde beden yüzde ol eda
Gayri söz sohbetinde hüznü hava
Geri dönüş ki her selam son veda
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Sattım ben mal-mülkü firardayım
Köşk saray orda burada kiradayım
Düşte gördüm cenneti aladayım
Aşk havası gül kokusu rüyadayım
Gün geçti ömür bitti sıradayım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776900/vakti-geldi.html>

Dalga

Yüzün ne kadar güzel
Dar boğazda kayalıklara sıkışmış su gibi
Ben ne kadar kötüyüm
Dalmışım dalgalara

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777193/dalga.html>

Umut

Ver hele elini
Yan yana yürüyüşler özledik
Gök mavisi kubbeden geçek
Kuş tüyü hafifliğinde

Kızıl akan nehrin kıyısına
Gülün açtığı yere gömdük
Her dağ güneşi kendinde sanır
Batışıda bir dağ arkası

Çok ağır bir zaman aktı
Açlıkla yürüyüp acı taşıdık
Kervan kervan umut kan revan
Kör menziller harami yollar

Çok yorgun düştü bedenlerimiz
Soyulduk öldük tükendik haksız
Direncin yarattığı bir bilinçtir
Umut ve umuttur uzanan elimiz

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777357/umut.html>

Kanaat

Gün batımı ufukta gün sarardı
Mevsimler bitti bağda gül sarardı
Deli gönlüm hazana kapılıp karardı
Viranenin orta yerinde kurdum sofrayı

Bir deli ozanım meyle ederim yarenlik
Bilirim köre vız gelir karanlık
İçinde kaldığım bu devri bulanık
Ramazanın orta yerinde kurdum sofrayı

Şikayettim yok Kurttan Kuştan
Laf esirgemem Evliyadan puştan
Tek tapanca gezerim doğuştan
Kaçmak isterim bu üstü açık koğuştan

Tanrım bana açtığın sayfalar biterken
Katında günah sevap tartılırken
Şahlar şahbazlar yalvarırken
Mahşerin orta yerinde kurmak isterim sofrayı

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777760/kanaat.html>

Kelepçe

Ah kelepçe
Ellerim yüreğim
Tütersin yanık yanık
Görmez seni çiçeğim
Bahar yüreğim

Yazgısı kara bu dağların
Kırandır kıran sevdası
Boğazı yosun kokar
Zifri gecede zom
Şafaklar yanar

Duldada gül karanfil
Gün batac gün ağır
Nefesim ölüm kokar
İnsan gibi yaşamaya
El gün içinde

Elimi uzatsam dal
Gül dikeniyile var
Yaramı sar
Şen türkülerle
Sırata yürü

Kimseye düşmanlık etmem
Düşmanı tanırım
Gülün yaprak döküşünde
Bulut çağlamasında
Bir mavi kaçışta

Ulan birkez birkez
Elini yüreğine sok
Dursun zaman
Bir çocuk gülümse
Merhaba et güne

Perdeyi arala
Vatan koksun ellerin
Bir sevgili öpüşünde
İnce narin
Toprakla sarıl bana

Gün seninle doğar
İşte o güzel gün
Tezgahı dağılacak
Canbazın gambazın
Dosta düşmana zılgıt eyle

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/777963/kelepce.html>

Söz ettik

Söz geçti

Meclisten öteye bir küfrü kelimada
İçinde kült'ü kurtçuk yılan çiyarla
Bir masal düşlerimize üşüştü ağla
Hey pervasız dağla ciğerleri dağla

Söz uçtu

Kartal kanadında semayla çekişip
Yıldızını mavi dizdi güneşi oteleyip
Gecede bir al beni türküyle kopup
Bir orkestra eşliğinde ninni çoşup

Söz düştü

Bir hane-i viranın keyfi devranında
Çılgılığı duyulmaz yoksulun divanında
Mazlum kaniyla mühür fermanında
Ak pak kalıvermiş şu canu cihanda

Söz ettik

Karaahmet kalmaz karanın yanında
Kar yağsa tomurcuk çürüse dalında
İki cihan bir olsada olmaz yalanda
Beklerim ta ki hakkı hak sulh olanda

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778077/soz-ettik.html>

Ağız

Söz bir ağızdan çıkar binlerce yürekte köz olur

Musalla taşında
Kanun kaçağıdır
Katildir
Halkına düşman

Dal dal karanfil dökülür
Bol bol gül dağıtılır
Bohem salonlarda
Kıtlığın bereketi

Zifri karanlıkta
Halleşmek
Halden bilmezle
Kavgamız

Türkü söyler Diyarbekir çarşısında
Yedi renk köstüm giyinmiş
Bir pusu
Hain paketlenmiş
Süslü süslü
Gülücük gülücük dağılır
Kızılay meydanında kılıçtır
Cebindeki şişkinlik göz yaşı
Damla damla harcar

Yılanlar kabuk değiştirir
Kehanet mevsimi
Bir güzel gün
Aklanmak paklanmak gerek

Kurşun tanesidir
Parmak aralarında tesbih
Kendi kendini ateşe vermiş.
Dağ Ova ekin

Aldanışlarda
Allah Muhammed adı
Şehadet kuyusunda yer yok
Nesil geçti aradan
Nerde o bölünmüş topraklar

Hikayedir anlatılır
Çoraptır örülür
Vakitsiz vakitsiz
Defter dürülür

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778526/agiz.html>

Bilsen

Sen canım acıyor deyince
Kaç kez ölüyor bu can
Vay yüreksiz vay bilsen
Kaç intihar kırdım yolunda

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778882/bilsen.html>

Tut Ki

Tut ki bildin yüz bin kelime
Dilin değmez güle yazık nafile
Adam ki üç harfle nur cennete
Ne ilmi garklar var yoz kereste

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779179/tut-ki.html>

Onu nasıl anlatsam

Aslında kimselere benzemiyordu kimsede ona
Ona ulaşmak çok zordu yada kimse istemezdi
Merhabasına selamına nail olan ödül sayardı
Soğuk çok soğuk ve bir o kadarda sessiz sakindi

Ne zaman karşılaştık gözleri derin bir uzaklık
O uzaklıkta bir uçuruma girerdik her ikimizde
Çok zaman geçti aradan aynı yerde ve çokça
Olmaz denilen oldu biz konuşuyorduk artık

İnce dal gibi bir kadındı ince yüzlü sarışınca
Buzdolabı diyordu çoğu çoğu yaban şeyler
Romanlar konuştuk şiirler seslendirdik hep
Uzun çok uzun yürüyüşler yaptık beraberce

Aşk dair ne varsa konuştuk hiç gerek yokken
İkimizde birincileri ikinciler vardı hayatta
O uzun konuşmalarda geçti hep pasaj parça
Çaylar yemekler yemeklerimiz uzun uzundu

Bir kere bana geldi bir tek kere çılgıncaydı
Masum bir yağmurdu yağmakla yağmamakta
Sisin bulutun şimşeklerin ortasında kalmışça
Ve öyle sessiz öyle derin öyle hırçın bir başına

Yağdı yağdı fırtına oldu borana tipye dönüştü
Aktı buzulların altından kayaların arasından
Güneşin sıyrılışında güne dikeldi kartalca
Ellerini ensesine kenetledi son bir nefeste

Birikti toparlandı yine bir buz parçasına
Beni aldığın yere bırak dedi usulca sessizce
Bir kere geldi bana bir tek kere sonsuzca
Bir daha sözü edilmedi hiç konuşulmadı

Onun her şeyi vardı her kesi vardı herkes gibi
Hep yalnızda yanında ne bir erkek ne kadın
Ne bir avdı ne bir avcı karaya düşmüş bir inci
Büyük derin bir denizdi uzaklarda buz kesmiş

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779534/onu-nasil-anlatsam.html>

Namus Üstüne

Aşk
Aldım verdim olunca
Argo, sokak muhabbetlerde
Sevda isyan olur Dağlarda

Dal kırılır
Gül düşer
Meydan savaşlarında
Madalyalar namussuza

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779751/namus-ustune.html>

Devri zamana

Durdum ortada kaldım amana
Derman istemem küllü kalana
Anlat kardaş anlat dilin ballana
Can incitip canı sevdaya salana

Sevda mavi kuş aşktır tutana
Bahçede gül narin ince fidana
El salladım cümle cana canana
Sevdaya kurdum saati zamana

Dilde kemiği kırdım kavurdum
Serde serkeşi yakıp savurdum
Güne gün ekip ömür devirdim
Ufalıp döküldüm dost harmana

Karaahmet burası dünya kıyısı
Dört naladır herkes kötüsü iyisi
Bak karşıya geçmiş delinin birisi
Saldırt üstüme sallana sallana

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/780082/devri-zamana.html>

Anne amca çağırıyor

Nedense
Gündüzden utanılır.
Kara haber tezden
Karanlık işler geceye

Kapı çalındığında
Gece yarıyı çoktan savurmuştu
Kapıyı açtı adam bir sürü adam
Elleri görünmüyordu eller arkadaydı

Künyesi okundu sen dediler evet dedi
Kimlik al yanına gel dediler sakın sakın
Adam içeri döndü beşikte bir yaşında bebek
Kadın yatakta öylece kala kalmıştı donuk

Veda unutulmuştu ben gidiyorum dedi
Geçti zaman ne kadar çok zaman geçti
Nasıl geçtiği geçirene meçhul yada meşru
Hayat herkes için hep devam eder onlarada

Adam bahçeye girdiğinde
Küçük bir kız çocuğu oyun oynuyordu
Sevmek istedi olmadı annen yokmu dedi
Kız bağırdı- anne bir amca çağırıyor seni

Bilinmez şanslıymıydı ki adam
Dönmeyenler olmuştu hiç dönmeyeceklerde
Bilinmez şanslıymıydı ki adam
Dönüpte bıraktığını bulamayanlar da vardı

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/780963/anne-amca-cagiriyor.html>

Sevnenni

At kendini üstüme
De ki al seninim
Sevmek istiyordun hadi sev

Kurut çölleri bir daha
Aşır dağları yolsuz yolaksız
Uçur sevdayı ünsüz ulaksız

Öldürt arzuları hayasızca
Bitirt bütün hasretleri
Boşalt içimi boşalt

Ben giyindikçe seni
Sen soy beni
Nem varsa aç gözlerle

Renksiz kalsın hayat
Söz incinsin
Sevda ağlasın

Öyle ya gül yüzlü
Ceylanlar inmiş pınara
Avcılar yatık pusuya

Bir Aslı varmış, Keremde
Yanmış aşk erdemde
Rüzgarmış aldanma

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781536/sevnenni.html>

Yarına Durmak

Bana kızma canım
Nerdeyim nerelerdeyim diye
Sabret bir tanem canımın içi
Seni sevmekle meşgulüm inan

Biraz önce gökyüzüne vardım
Sana çokça yıldız topladım
Mehtap siparişi verdim aya
Sana gün kurmaya çalışıyorum

Birazdan dağın doğruna varıp
Güneşle buluşmam var sabaha
Yarında bağ /dağ dolanacam
Sana sevdiğin güllerden alıp

Daha işe gidecem çalışmam lazım
Fırından taze ekmekle döneceğim
Yarını kurmak öyle kolay değil ki
Sana ter'e kir'e bulanıp geleceğim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/781961/yarina-durmak.html>

Durmadan Koştuğuma

Bakıp durma içtiğime
Bakıp gör şu şaşığım
Şu dağların doruğunda
Durmadan koştuğuma

Bir ışığa mum yanarım
Uzağı yakındır durağım
Susuzum çölde kurağım
Durmadan koştuğuma

Derdi sorma ol derinim
Sevda başımda serinim
Hak uğrunda yeminim
Durmadan koştuğuma

Karıncayla kuş dil bana
Her renk orda bir bana
Gitsin sözlerim yabana
Durmadan koştuğuma

Karaahmet yok defterim
Gönülde vardır cevherim
Dünya senin ben neyerim
Durmadan koştuğuma

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782348/durmadan-kostuguma.html>

Tartı

Cisil cisil göğün kızılında
Şafaklar patlar
-Dualar beddua olur

Aşk ilmını dilenler
Kul sözü ayet değil haşa
-Değıştir buğdan olur

Orda bir terazi var
Birinde Nuh birde kendin koy
-Bak tufan olur

Yarın kurulur ol divan
Küllü üryan pür-i perişan
-Hepsi ikram olur

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782912/tarti.html>

Sonra

Düştüm düş kırıkları batar ciğerlerime
Gömüldü tüm umut bağladığım ağaçlar
Orman yanığı yürek taşımaktan bıktım
Sonra ne olacak belli bilmem/yokum

Sevda bohçası açtığım çeşme kurudu
Azıksız yolcu gelip geçer nehir kıyısına
Sevda vefasızın elinden uçtu heybeye
Sonra ne olacak belli bilmem/yokum

Dağ sandığın kum yığını çıktı içten içe
Bahtsız ruzgarlar savurdu ordan oraya
Güneşli sulu sepkenlerde eriyip gittiler
Sonra ne olacak belli bilmem/yokum

Bir fravun taczi yitti silindi onurname
Şimdi kıyı pazar hiç fiyatına satışlarda
Değerli neler varsa gereksiz pespaye
Sonra ne olacak belli bilmem/yokum

Ben biterken sen yangınlar başlayacak
Bir okyanusta aç susuz boğulur çaresiz
Her gül kendi toprağında serpilip açar
Sonra ne olacak belli bilmem/yokum

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783265/sonra.html>

Güzel Zamanlar

Şimdi ağlama gelir zamanı
Bulacaksın sen derde dermanı
Hele bir geçte dipsiz ummanı
Sevip sevdiğin güzel zamandır

İnce ince yaz aşkı sevdana
Sevenler gelsin cana imana
Güller döküpte girsen mekana
Sevip sevdiğin güzel zamandır

İki omuz aran olsun da mizan
Boş ver gerisin çok olur kızan
Hakla bitiştir şaşmasın hizan
Sevip sevdiğin güzel zamandır

Oy karaahmet kimedir zarın
Burdan uzağa taşı mezarın
Sen bir aşkınsın sevda yazarın
Sevip sevdiğin güzel zamandır

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783608/guzel-zamanlar.html>

Soykırım

Gün karaydı
Gün ölüm
Gün zulümdü
Dünyanın gözünde solan
Dağ gülümdü
"lo bira"

Fırtınalar kopuyordu
Yer yarılıyordu
Ateşler yağıyordu
Yanıp tutuşuyordu
Cayır cayırdı
Her şey

Mahşerdi
Köy Kasaba Şehir
Bomba üstüne bomba
Bomba düşüyordu
İnsan üstüne insan
İnsan düşüyordu
Kaçıyordu
İnsanlar kaçıyordu
Yaşlılar çocuklar
El ele tutuşanlar
Sırtta taşınanlar
Amansız
Nefessiz
Kimsesiz
Aç bilya

Öldüler
Çokça öldüler
Ölüleri kaldı
Dağda ovada
Tarlada evde
Günlerce
Koktular

Dünya duruyordu
Dünya susuyordu
Dünya utanıyordu
Dünya biliyordü
Herkes ölüyordü
El kelepçe
Dil kelepçe
Din hiçe
Burası
Halepçe

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/783844/soykirim.html>

Karetmez

Bağımda gül kurusu, dağımda buzla duman
Kaç gurbet hayalimde, bir gölgeye el aman
Dondurulmuş bir zaman, erimez halim yaman
Nardayım dardayım yar, netsin ilim ulema

Gözlerin aramasın, gözler değil durağım
Koymadın ki gönüle, ondanda çok ırağım
Bu sevdanın yolunda. ramda kaldım çırağım
Nardayım dardayım yar, netsin ilim ulema

Bir hisli arda yanem, dünya dar bi mekanem
Aklım başımdan uçuk, kan deryasında kanem
O sevgili cananda, rıza yok perişanem
Nardayım dardayım yar, netsin ilim ulema

Karaahmet biçare, deli sana seyyare
Kimse bilmez ilmini, alem tiye teyare
Senle hakka niyazda, nerden bilsin ne yare
Nardayım dardayım yar, netsin ilim ulema

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785038/karetmez.html>

Bana Aşkımı Getir

Kalbinde ölmüşüm nefes al
Sensiz sevgisiz acı bir hal
Göz bebeğimdeki gülümseme
Bana aşkımı getir

Ağır gelirim kendime ağır
Etrafım kör kulaklar sağır
Ey hayat güzelliğinle bağır
Bana aşkımı getir

Çok eskilerden bir plak koy
Işıkları söndür karanlığı kov
Bu şehre baştanbaşa say söv
Bana aşkımı getir

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785297/bana-askimi-getir.html>

Efendim

O gül ruhi revanım
Ahkam eyler efendim
Gamla derdi saranım
Ahkam eyler efendim

Anlamamış sevdadan
Usanmış bu kavgadan
Söylenmişte ardımdan
Ahkam eyler efendim

Gülle arammış nahoş
Dolaşmışım sarhoş
Sözlerimmiş hep mayhoş
Ahkam eyler efendim

Canı sundum canuna
Ömrü serdim yoluna
Girmedim ya koluna
Ahkam eyler efendim

Karaahmet şaşarda
Sevda boyum aşarda
Ezrail benle yaşarda
Ahkam eyler efendim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785810/efendim.html>

Kadın

Can senle olur sende yanan
Sensin yüreği acılarla yanan
Yokluğunda dünyalar yanan
Varlığında anılıp tanınmayan

Sıcacık bir doston düşlerde
Sıcacık bir yuvasın düşlerde
Sıcacık gözyaşısın düşlerde
Varlığında anılıp tanınmayan

Kavgalarda sensin başlarda
Sevinçlerde sensin başlarda
Adın var senin hep başlarda
Varlığında anılıp tanınmayan

Muhtacız size içimizde acınız
Aklımıza gelmez hiçbir acınız
Mahkemede manşette acınız
Varlığında anılıp tanınmayan

En kıymetli en mukaddes olan
Sevgisi saygımızda yalan olan
Adınla çokça cinayet firar olan
Varlığında anılıp tanınmayan

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786758/kadin.html>

Kar Kış

Kaçınız kış gördü
Siz avuç avuç karlar toplayıp
Heykelleştirirken
Bizim orda katman katman düşer

İki üç metre kar
Cümle evlerin boyu bir buçuk iki metre
Bembeyaz bir ovaya dönüşür ki
Sadece ot ve tezek yığınlarının başı görünür
Boyları on yirmi metre arası
Kar fırtınayla düşer
Çarşaf çarşaf üst üste

Bütün dış kapılar içe açılır
Bütün kapıların ardında uzunca bir lom
Ölçü ve ışığı görmek için
Kare kare kar kesilip içe alınır
Merdiven merdiven çıkılır yüzeye

Bütün sular buz tutmuştur
Bütün yollar kayıp
Gün yüzü görülmez günlerce
İçeride yer içer tüm hayvan insan
Evden koma tavlaya içten içten koridorlar var
Ve cümle kuşların kanadı donuk
Soba başında çözülen fırlar pencereden

Tedariklidir ahali her şey yazdan
Ölümse kışın en korkulan
Koca bir köy bir mezar kazmaktan perişan
Bir de ağır hastalar doğumlar
Sırta kızakta olursun beter
Bizim orda kışlar çok yaman
Yinede güzelliğine doyulmaz inan

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/787821/kar-kis.html>

Bir kelam etsek

“Bir kelam etsek”

Şapka iki parmak yukarı
Gözler ayakkabı ucuyla buluşur
Yol olup uzar

“Bir kelam etsek”

İnan derininde sevgiler süslenir
Huzur senfonisi çalar şen bir sofrada
Asırlar dökülür pırıl pırıl zamana

“Bir kelam etsek”

Ne meydan savaşları ne kahramanlar
Yenilmezlik emri nişan olur ezel
Ölüm yoksulluk zulüm derse girer

“Bir kelam etsek”

Kainatın katresi kan canı ateşin
Cümleyi bir biri cümle eden
Hesabı sorulmaz kitabında sükunet

“Bir kelam etsek”

Kolumda nar çiçeği boynumda hanım eli
Bir güvercin uçursam yukarı apak
Kırmızı düşer kucağıma

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/788963/bir-kelam-etsek.html>

Mavi Kurşunlandım

Ruhumun kanadında dolandı gök
Yağmura bandı toprak avuçlarımda
İnsan suretinde ellerim kal yeşerdi
Dağıldım döküldüm savruldu semaya
Mavi kurşunlandım

Kaç astar acı çalındı rengime
Baharda yazda karakışta kıvranarak
Her düşte her düşüşte dirildim uykusuz
Güneş sıvanıp yıldızla parladım tutunmaya
Mavi kurşunlandım

Sığındığım bütün sığınak kuytular çorak
Derin bir uykuda al ruhumu boşluğa bırak
Dünyevi sustum ben azapsa azap azatsa azat
Kalu beladan kavlimiz yetmezmi acılarımı azalt
Mavi kurşunlandım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/789283/mavi-kursunlandim.html>

Cananım

Bağında mis kokar gülleri
Gül ağlar gül bağlar elleri
Örtünmüş yar ipek tülleri
Bezdi bu can canda cananım

Eğmişte gül gülden yüzünü
İkrarda tekrarlar sözünü
Saklar durur içte hüznü
Bezdi bu can canda cananım

Ateş aşka olmaz bahane
Aşika dar gelir meyhane
Dökülür başına her hane
Bezdi bu can canda cananım

Karaahmet meyil hep sana
Ersem cennet diyarda cana
Hak vuslat sarıp kana kana
Bezdi bu can canda cananım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790825/cananim.html>

Dert Olmada Gel

Gönül bağında bağlı gül demetim
Sevdam savurdu kalmadı sebatım
Muhabbet dergahım aşkı abatım
Derdimin üstüne dert olmada gel

Düştüğüm aşkın acıdır sevdası
Toplamış eller dermiş meyvesi
Garip ömrün bitmez derdi çilesi
Derdimin üstüne dert olmada gel

Bir kez olsun kalk kadehler doldur
Gülmeyen yüzümü gülünen soldur
Sarıl gel boynuma zülûfün serdir
Derdimin üstüne dert olmada gel

Karaahmedim belalar var başımda
Dünyam cehennem cennet yaşımda
Sen İnsafa gel can durma karşımda
Derdimin üstüne dert olmada gel

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/791076/dert-olmada-gel.html>

Erişemedim

Acep nidem gönül sevda halında
Elime verdi gül yeşertemedim
Tat alıp tat veremedim balına
Kervanı düzüp yol düşürtemedim

Gezer idi dost yarenler yanımda
Muhabbeti deştik sustum yurdumda
Gurbeti yar edip garip bağrımda
Varıp akran yarenen söyleşemedim

Aşıkidim ben yara yaradana
Kardeşidim kurda kuşa yılanı
Zehir acı bedenime dolana
Zalimle kozumu bölüşemedim

Karaahmedi karala kardır karam
Yüzüm çevirmediğim Mevla yaram
Yar istedim yaradan yaram saram
Yücede menzile erişemedim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/792468/erisemedim.html>

Ah Yar

Ne işim var el ile
Benim derdim gl ile
Gl açarım gün ile
Sen işığı salınca

Ahu gözler süzme
Dudak baldan bzme
Sallanıp yeri zme
Sen adımın atınca

Boyu kalem incesi
Sanki cennet goncası
Sözü kartal pençesi
Sen ağzını aınca

Yanar bağrım başım
Derdinden sarhoşum
Dünya da bomboşum
Sen elini çekince

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793334/ah-yar.html>

Turnam

Sevip girdiğim sinen ki bir sin
Karanlık sevdan derinde bir in
Kim incitti kim ayarttı ne bu kin
Ne sendeki gam kasvet turnam

Karaya giyinik kaş göz zülûfün
Asıldı durdu gülmez gül yüzün
Kanat çırpıp nara sönmez közün
Nerelere uçar kaçarsın turnam

Mazide arzulu hallerimiz var idi
Biz bize yaren idik gayrisı yad idi
Seninle günlerimiz mutlu şad idi
Döndün kavli kararından turnam

Karahmet artık adımız okunmaz
Delidir diye kimse bize dokunmaz
Çekildim dergaha gönül yakınmaz
Kendimi salmışım çöllere turnam

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793530/turnam.html>

Gariban

Sokak sokak gezen bir ayyaştım
Hep it köpek ile dost arkadaşım
Yıllarca kendi kaderimle uğraştım
Kız sen benim neremi sevdiğin

Ne bende ne babada var idi mal
Ne düzgün bir iş ne düzenli ahval
Kavga dögüşle sönerdi her ihtimal
Kız sen benim neremi sevdiğin

Ne boy vardı ne güzel bir cemal
Ne tahsil vardı ne mesleki bir hal
Ne üst ne baş vardı dilenci misal
Kız sen benim neremi sevdiğin

“Duydum demişsin ki çok gariban
Oturup garibanlarla geçirir zaman
Bir yüreği var tüm yüreklere derman”
Kız sen benim neremi sevdiğin

Madem ki böyle can sana kurban
Kapına köleyim ta öldüğüm zaman
Her kelimen bana buyruk ferman
Kız sen benim neremi sevdiğin

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/794885/gariban.html>

Girift

Ayakkabılarımı çıkarınca çığığa uyanırım
Girmişim içeri yada girmeye hazır
Kapıyı kimse açmadı kimse öpmemi beni
Hüzün giyinir göz kapaklarımda bir çıkış
İçimde dağı dağılayıp erittim içinden geçip

Yanağını öpüyorum koltuğunda kitaplar
Daha ne kadar küçücüksün zamanda dar
Her bekleyiş ne kadar güzel heyecanlı mı
Kopuşlar doğranmış gün içine parça parça
Ne zamandı öğlen akşam mıydı sabah ne

Gözlerimde bir nokta uzaklaşıyor öyle
Gözlerim peşine düşüyor uzuyor uzuyor
Silinmiyor kayb olmuyor göğün boşluğunda
Bir türlü erişemiyorum kipriğime değip kaçıp
Çok yoruluyorum artık çok gençte değilim ki

Soluma öyle oturmuş ki demir bir gürz
Kafamı haps etmiş karnımla soluklanıyom
Pimim çekilecek diye çok korkuyorum
Ama ayaklarımı seviyorum adım atmalıyım
Bağcıklarım bağlı olunca bir şeycik olmuyor

Haylı zamandır tereddütlerim var hayat
Hüznünden aldığım bu amansız tebessüm
Teslimiyete bırakmayışım mı can bedene
İnsan kokusu tüter yanık yanık bir yerden
Hava açık güneş var bağlar hep al yeşil

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795229/girift.html>

Ayrılığa şarkı

Yarin elleri dokunmaz eline
Bırakıpta gitmiş gurbet eline
Bu aşkı bitirmiş burada biline
Sevdayı sırtlayıp ölüme gitme

Dilimde damağımda kurur ismin
Gözlerimde bıçaklanır cismin
Gönül bu akşam çok garipsin
Meyhanelerde çürüyüp gitme

Ağlayıp içlenip kendini dağıtma
Alev alev yanan sevdayı avutma
Yanmakta deva yok bunu unutma
Keremde tutuşup çöllere gitme

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797486/ayriliga-sarki.html>

Benim adım kara

Bindokuzyüz elliyedinin bir kara kışı
İğdir şehrinin tuzluca kazası dağ başı
Yolda yerde karlarla uzatmışım başı
Dünyaya merhaba, benim adım kara

Sineg yaylası kandil dağlarının arası
Baba ata yurdu kandilli köyüdür orası
Beş devlete kahır çeker bitmez çilesi
ortayerde dururuz, benim adım kara

Etrafımda buldum onbir aç boğazdaşı
Anam yedi köyün ağasının öz kardaşı
Babam medreseli köyün cami hocası
Fakir sofrasında, benim adım kara

Yedisinde uzaklara gittiğim mektebe
Çok yaşlarımı aktım kağıt mürekkebe
Dil bilmezdim tek sığınağım murakabe
Derya doldum, benim adım kara

Ak yazmaya sevdalandım ki zamana
İnsan deryasından daldım ulu umana
Ekilip biçilip te döküldüm saf harmana
Savruldum güne, benim adım kara

Aşk ile akmışım damla damla güllere
Sevda olmuşum düştüm bütün dillere
Yoldaş oldum ahenk renkle bülbüllere
Şakıyıp durdum, benim adım kara

Buldum mizan taktım ki serçe parmağı
Akıl satar gördüm ne çok cahil ahmağı
Gönülde açılmış bildim sevda yumağı
Açtım gördüm, benim adım kara

İtikattım ezeldir yazan koymuş yasayı
Ben Musa değilimki suya çalsam asayı
Bana Yunus bana Eyyüple verdi tasayı
Mahlasım kara, benim adım kara

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/799458/benim-adim-kara.html>

34 Can

Masum savunmasızları aslanlara parçalatırdı Neron
Neronların aslanları şimdi Heron
-Şimdi Katlimize ferman var

Alpaslandı obamın misafiri
Duvarda asılı durur Yavuza serdiğim halı
Süleymanın belinde altın sarmal dedem şalı
Ben verdim ben
Mustafayla dövdük yedi düveli
Ben vardım ben
-Şimdi katlimize ferman var

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800723/34-can.html>

Ah ana ah

Günah deyip geçiştirme
Nasıl çektin bunca zahmeti
Hiç mi yoktu canın kıymeti
Ah ana ah

Dile kolay ondört bebe
Bağlanmışsın sene sene
Niye ki bu azap bu çile
Ah ana ah

Serhat şehrim altı ay kar
Ne doktor ne ebe var
Salda insan koşutuyla taşınıp
Ah ana ah

Günahtı oğul deme
Günah sana
Can ana
Ah ana ah

Ahmet Coşkun

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/802412/ah-ana-ah.html>

Elif la

Yaprakların renk renk
Gök kuşığı kıskanır açışını
Zambakların en mahkumu boynunda lale
Çiğ düşmüş seher vakti ciğerine

Kelamin ilk harfi uzun boylu ince kız elif
Ne kadarda küçüktün ne kadar körpe
Daha uzayıp serpilecektin güne
Lalenin ince mis kokulu yaprakları arasında

Titrederdi elif ağlardı lale la
Solla si arasında bir hüznün makamda
Akıştırdı günler damla damla hastane kapısında
Ya rab şifa

Lale gülerdi güneşe, açardı çiçek, ışırdı gün
Elif gelirdi dile eller semada içli bir sevda
Bir küçük beşik koyduk toprağa bir güvercin uçtu
Melekler uçuşuyordu kanat sesleri kulakta

Acıyla inzivaya razı gelmez Mevla
Nefes alıp verdikçe yaşama tutunmak evla
Sevda bazen acıdır imtihan olan bu dünya
Hamdi daldaki meyva

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/804209/elif-la.html>

Alıp gittiler

Kapımıza hep geldiler gül diye
Yarın doğacak o güzel gün diye
Sizde yurttaşınız sizde güç diye
Aklımızı oyumuzu alıp gittiler

Size yol size okul size ekmek aş
Siz başımızın tacısınız vatandaş
Şu hırsız bu katil beni edin baş
Halıdan geçtik çulu alıp gittiler

Yıllar yıllı bitmedi bu kandırmaca
Kim geldiye aynı oyun kurmaca
Söndü ocaklar tütmez oldu baca
Utanmazlar hep ahlar alıp gittiler

Karaahmet ne olacak bizim diyar
Bu diyarda hep biz olacağız davar
Kader mı yazgı mı beddua mı var
Kıçımızda don kalmadı alıp gittiler

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/806099/alip-gittiler.html>

Çal babam çal

Açlık sınırdan taşmış
İltimas meclise bulaşmış
Bu ne doymaz ahlakmış
Çal babam çal

Niçin niye nasıl bu ihmal
Ağlayıp inler cümle ahval
Kurban olayım bu ne hal
Çal babam çal

Köylü köyünden göçtü
Kasaba şehir hepten düştü
Esnafın işçinin emeği uçtu
Çal babam çal

Yirmibirinici yüz yıl bilgi çağı
Nasıl becerip kurdunuz ağı
Altan delip talan edip dağı
Çal babam çal

Ne etsin ki bilim ilim sana
Dalmışsın harama yalana
Cehennem almaz inan bana
Çal babam çal

Karaahmet akıllı ol akıllı
Sen gibiler zindanda saklı
Kimse demez buda haklı
Çal babam çal

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808310/cal-babam-cal.html>

Sen bana sustun

Sözlerim kar etmedi
Gözyaşlarım sana yetmedi
Çok söyledim söylendim
Sen bana sustun
Bana başını eğip gitmek düştü

Sen bana sustun
Sen bana küstün
Sen beni sildin
Sen bana öldün
Bana başını eğip gitmek düştü

Bilirim sustumu kadın
Artık bir daha anılmayacak adın
Hiç olmayacak ağızda tadın
Dolmuştur tek mil miladın
Bana başını eğip gitmek düştü

Ben susamadım
Ben duramadım
Ben yapamadım
Ben kala kaldım
Bana başını eğip gitmek düştü

Gülümsedim gülmedin
Selamımı hiç almadın
Baktım durdum görmedin
Yok saydın yok oldum
Bana başını eğip gitmek düştü

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808469/sen-bana-sustun.html>

Şarkı

Hiç bir hayale düşe inan ki sığamam
Dinlesin bu alem bir şarkıya yaz beni
Ruhum seninle gideli karardı dünyam
İster yüz bin kere yüreğine yaz beni

Aşkı sevdaya katalı şerbetim budur
Divane çektiğim inde mekanda hudur
Ömürü nedeyim akar durmaz bir sudur
Pervaneyim çevrende ışığa yaz beni

Gönlümün gülleri gizlide açtı soldu
Seninle gezip dolandığım hayal oldu
Sanma sevdiceğin yaşadı her gün öldü
Cehennemde kaldım cennetine yaz beni

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/808822/sarki.html>

Ah usta ah

Ah usta ah deliyim dedin sevindik
Bizim orda yığide deli derler bilirdik
Adamın hassı var yola revan ederdik
Yahu bunadın mı ne iyice tozuttun

Elifi beden çarı se'yi şeşe bağladın
Urganlar gerip umu düşü dağladın
Çizdin kara resim oturdun ağladın
Yahu bunadın mı ne iyice tozuttun

Oturdun tek başına bir tarih yaptın
Derindir mevzu içine felsefe kattın
İnce damara daldın epeyce abarttın
Yahu bunadın mı ne iyice tozuttun

Deli delinin çomağına olmaz mazhar
Güllenip açacaktır devran yaz bahar
Sümme haşa başımıza kesilen kahhar
Yahu bunadın mı ne iyice tozuttun

Karahmet dellenme delisi çok elin
Güzellikten iyilikten şaşmasın ha elin
Doğrunun eğrisidir ya hep kırar belin
Yahu bunadın mı ne iyice tozuttun

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809066/ah-usta-ah.html>

Yalanda yıkanmaz

Kırmızı iplerle süslü hediyelik pakettir
Bir hoştur ambalajı büyük yalanın

Bir kere cezbine almasın seni
Zorla satmazlar kaptırırsın kendini kendin

Aslında gül seversin ekmekte bölüşürsün
Bir sevdiğin bile vardır çocuk gözleri olan

İpleri çözdüğünde hayal kırıklıkları ayandır
Artık senindir imza atmış gibi sahiplenirsin

Geceleri dua bile edersin cennetine
En masum bir yürek küçülür göğsünde

Eski atmak aklına gelmez nankörlükte
Bir bakarsın ne çok çöplerin birikmiş

Günlük inkarın olur sadece siler parlatırsın
Çizmelerin demir mahmuzların safkan binici

Göz bebeklerinde çocuklar ölür kapatırsın
Şüphedir doğumun kalırsın Lilitle Havva arasında

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809256/yalanda-yikanmaz.html>

Bulam Sevdayi

Aşkın defterini açıp adıma bakamam
Deli sevdaya düşmüş gönül çıkamam
Yüklenmiş tüm dertler yere yıkamam
Düz yolları koyup yokuşa sürme beni

Sılanın yolları aldan gülden alır beni
Anlımın teridir uzak diyarların bedeli
Çokmu oldu bu diyarlardan yar gideli
Bahtım kara azgın dillere sürme beni

Seherde sevdalılar sevdalık bağında
Umut bağlamışlar yazma iğde dalında
Yeminler edilir cana cananın uğrunda
Muradım yollarda ecele sürme beni

Sevdayıda karaahmet bulam sevdayi
Sevdanın yolunda çok aradım mevlayi
Tane tane ayırıp savdım baştan belayi
Yeter gayrı namlu ucuna sürme beni

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810406/bulam-sevdayi.html>

Neyin Eksik Ağam

Yağın balın gülün dalın
Deniz kıyısında yalın
Camide Dergahta halın
Devlette çokça kulun
Yaylada bin beş yüz davarın
Peşinde onca itin zağarın
Sana açık musluk açık vana
Valiye hekime kestir dana
Çiftlikte cins cins Arap atın
Şehirde renk renk kadilakın
Evine ayağına gelir evrakın
Kendiliğinden yağlanır çarkın

Duyduk ki daralmışsın
Söyle neyin eksik ağam
Üzüldü kulların maraban
Dua ettik kabullensin yaradan
Çoban Ali hakkından geçti
Muhtar yardım sandığı açtı
Devlet dahi kese ağzı açtı
Kredi ihaleler sana çıktı
Biz bulur biz hal ederik
Sahipsiz koymayasın ha
Söyle neyin eksik ağam
Neyin eksik ağam

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810731/neyin-eksik-agam.html>

Ol Revanda

Gönül bana ne fetva fermanından
Senin kapın içe benim ki dışa dönük
Ben mum yakarım güneş kıyısına ya
Senin güneşin var gözün feri sönük

Söz ile olsa idi olurdu nice dağ bağ
Yürekte kuruyup dökülünce gül bağ
Ölüye sağa uzaksın sana ne yar bağ
Gönül sinede boş durup durun sinde

Dilin sevda ise zehrin akıt bir kuytuya
Sap değilsin amma keser olma kapıya
Bu kapının tapusu bende değil tanrıya
Niyet varmak ise eğer iyi düşün de var

Karaahmet söz eyledi sadece kendine
Kendin gibi bil canlı cansız her ademide
Ol revanda yol bitti yol demedi demede
Hakkın eleğinden kendin geçir gel gönül

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/813078/ol-revanda.html>

Alayına Kalayım

Ben bir gülüm allı morlu al yeşilli
Çayır çayır, çimen çimen halayım
Yurdumda dağım taşım ovam belli
Anlayın anlamayan alayına kalayım

Halkımın hakkını arar sorar gezerim
Dosta can feda düşmana mavzerim
Din aramam dil aramam ırk aramam
Anlayın anlamayan alayına kalayım

Karnımız toktur kuru lafa şu bu saffa
Çok adam kalp çıktı götürdüm sarrafa
Safim haktır yolum gider ulu mussafa
Anlayın anlamayan alayına kalayım

Vatan benim bayrak benim şu bedenim
At hançeri parça parça ayır şu gövdemin
Doğu benim batı benim haritada desenim
Anlayın anlamayan alayına kalayım

Karahmet harda gürlledi çoştı bu gün
Dört cephede düşmanla savaştı her gün
O bayrağı sur kale uçlarına dikti dar gün
Anlayın anlamayan alayına kalayım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/815107/alayina-kalayim.html>

Sis

Göğün boşluğu buzthane
Nereye düşsem üşürüm
Darası ağır gelir aklın
Boşu boşlukta kaldı
Cüzi

Kuş bakışı geçti dünya içimden
Güneş bedende eridi
Ay karardı tende
Yıldız soktum göze
Işığı

Hükmüm cürümümü geçmedi
Karıncanın rızından yoksun toprak
Karıncadan ince kol bacak
Aczin ayağından asıldım
Zulme

Varmak için sana
Ateşledim kendimi şimşeklere
Mesafeler masalsı kaf da ne
Gökkuşağı beşiğimde
Nenni

Ha verdiğin nefsi
Ha içindeki iblisi
Öldürmeye çıktık dışarı
Düşman beter hepsi
Leyli

Kadınlar kanara
Çocuklar ayıp
Yaşlı dilenci
Ahir zaman
Aman

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819973/sis.html>

Gül

Hanede bu hanede
Meczip meyhanede
Gezip aşkı şahanede
Gül arar gül sorarım

Ateşine kul bastım
Yâre edip gül bastım
Mühürlü dili destim
Gül arar gül sorarım

Beni bahane demdim
Darda narı kemendim
Aleme garip sevendim
Gül arar gül sorarım

Eridim vuslat gönül
Arşa sükûnet gönül
Yok kehanet gönül
Gül arar gül sorarım

Gül alıp gül severler
Gülden bade süzerler
Gülistanda gezerler
Gül arar gül sorarım

Gül adın Muhammed
Bende ettim şehadet
Bu gün yarın kıyamet
Gül arar gül sorarım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820085/gul.html>

Yangınım ateşim dumanım yar

Gülün yaprağında gezindim yine
Şafak söktü güneşle eridim güne
Ateşlerde yandı kavruldu bu sine
Yangınım ateşim dumanım yar

Aldandı gözlerim daldım hayale
Düştüm yollara vardım o güzele
Kaldır kolların boynuma sar hele
Yangınım ateşim dumanım yar

Güller aldım ellerimde dün kaldı
Bahar geçti yaz geçti kışa ne kaldı
Ben kalmadım yaram sende kaldı
Yangınım ateşim dumanım yar

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820362/yanginim-atesim-dumanim-yar.html>

Sığın bir buluta

Simdi al seni içimden
Et kemik su
İçilse giderilmez bir susuzluk
Pişirilse yenilmez bir öğün
Direksiz bir çadır

Şimdi git sen benden
El yüz yıkanmaz
Kepenekleri iner bir dükânın çarşıda
Bütün esnaf el atsa kalkmaz
Kuyrukta alacaklı verecekli kapış

Şimdi gel sen kabristana
Aklında rüya ağzında dua
Ayrık otlarını sıkı ayıkla
Damla damla sula
Yeşert bir gülistana

Şimdi yürü sen zamana
Güneş ardı ay çılığı
Gül kokusu hasretin
Ey nazende
Sığın bir buluta

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/821110/sigin-bir-buluta.html>

Benim Őirlerim

Sen denizleri ateşe verdin suyu yaktın
Benim Őirlerim seni yazmaz

Göllerini soyup dalından ok
Yaprağından korkuluk
Kokusundan bomba
Kandırdın damak tadını

Benim Őirlerim saklı zamanlarda kalan
Bilmece

Sen okumayı öğrenmedin
Hiç gece düşmedin yola
Hiç gündüz bakmadın güneşe
Aya çerçeve çizip kaldın

Benim Őirlerim uçurtma kuyruğu dünya
Ve on iki gezegen dolandır

Çok renkleri var
Çok dilleri var
Çok aşkları
Sen kendini bile konuşmadın

Bir de kaldın iki etmedin üçe kapandın
Benim Őirlerim seni yazmaz

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/822937/benim-siirlerim.html>

Çocuklara dokunmayın

Annenin çığlığında donmuş zaman
Baba elleri koynunda, taştan heykel
İnsanlar etrafta, her tarafta lal
Lal diller sessiz bir ağıtta

Kudurmuş olmalı iblis
Akıyor, taşıyor, lavlar irin, kezzap
Tayfası teslim almış ruhu bedeni
O zaman mı ki bu zaman
Hiç bu kadar yakın duyulmadı aman

Yerin gülleri, fidanı dalı
Koklanmadan koparılan
Açmadan solan
Kaçmayın
Gitmeyin
Ne olur
Çok erken melek olmaya
Daha sevabı bilmediniz günah ne
Kaçmayın uçmayın hemencecik
Gökyüzü uzak
Çocuklar gökyüzü
Gökyüzü dolu çocuklar
Kim sebep, kim kim kim
Toprak almaz ki seni bağrına
Dünya almaz ki
Allah almaz ki

Merhamet utandı şefaati çekti sahibi
Makamsız kaldı intikam yaktı kendindi
Çamur geri çağrıldı bir eksik var diye
Bir ses duydu herkes
" bu değildi ki insan"
Sevabımın günahımın dışında kaldın
" yeniden, başka zaman"

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824985/cocuklara-dokunmayin.html>

Varlık aşk

Aşk bir sayı çoğalmaya bırakılmış
Serpilir dört bir köşesine evrenin
Dalında gül gülünde al alında bal
Yağmur besler gök mavisi korur

Dudaklarının buluşmasında şimşek
Ellerin uzanıp kavuşmasında anlam
Kucaklaşıp sarılmada oluştu kainat
Bütün yollar sevgi ile örüldü kat kat

Tekin ifadesinde hareket bir damla
Denize sal kendini okyanusa bir var
Yerdeki çim suyun dibine diri yosun
Ufkunu şöyle genişlet arzuları daralt

'bir lokma bir hırka' büyük mükâfat
Kumru var ya şu kumru bildiğin kuş
Bir karıncadan gelir cümlemler salavat
Can nefes can heves camdan kafes

Güne gülümse mevsimden huzur al
Her gıdadan lezzet her giysiden ar al
İspatı kendini adayacak sevda yar al
Sen sen ol hakta ol hep Mevlada kal

Gözünü güneşte yak yıldızda parlat
Sayılanı sayma sayılmayana bir bak
Karaahmet akıl güzel algında ne var
Bir aşk var bir aşk, içinde nice aşklar

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/825627/varlik-ask.html>

Annelere

Sen içine düşünce düşünceye başlar
Yediği her lokma içtiği her yudum su
Yüzüne yansıyan nur kendi ile barışır
Attığı her adım sen oluveren anneler

Başlar örmeye sevda ile küçük esvabı
Başlar hayatla senin ile tuttuğu hesabı
Neşe saçar güne bir canla olan sevabı
Yalnız saçı mı ömrü feda eder anneler

Gözünü açman için çekilen o sancılar
Gün gün birikir içinde bitmeyen acılar
Seni kucağa alıp sarısı sıcaklığında sevişi
Senin dışında her şeyi unutan anneler

Canım dedikçe dünya onunla canlanır
Evin içinde iş aşk sevda onunla ballanır
Onunla hayat ağacı çiçek açar dallanır
Dünyayı sevdayı varı var eden anneler

Karaahmet annemi uğurladım rahmette
Dua dilek bütün anneler varsın cennete
Alın anneleri koruyun biçilmez kıymete
Ne yaparsan az hakkı ödenmez anneler

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828568/annelere.html>

Maden ocakları

Kara kömür kömür karam
Ekmek param yürek yaram
Söyle yüreğimi neye saram
Oy aldın gittin canlarımı

Kime desek kime yazsak
Değişmezi nasıl bozsak
Böyle mi oturup sussak
Oy aldın gittin canlarımı

Kaçsak senden bucak bucak
Kara ölümsün kapansan ocak
Bunca çoluk çocuk ne olacak
Oy aldın gittin canlarımı

Ağıt çığlık tuttum yasın
Paran pulun senin olsun
İstemem bize açlık kalsın
Oy aldın gittin canlarımı

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828932/maden-ocaklari.html>

Ateşi düştüğü yerde bırak

Ne bu aceleniz beyler yavaş
Bizde ölüm bizde acı bol bol
Biri bitmeden diğeri sunulur
Alın ister oya ister toya koyun

Haydı geçin tezgahın başına
Ölüm ve acılar getirdim taze
Ki pahalı değil can pahasına
Alın ister oya ister toya koyun

Poz poz resimler manşetlik
Bu itiraflar size mahkemelik
Bütün bu masumlar siyasetlik
Alın ister oya ister toya koyun

Yardım kampanyalar kapınıza
Bağlanır üç kuruş yetim maaşına
Unutulur geçer bu telaş temaşa
Alın ister oya ister toya koyun

Ateşi düştüğü yerde bırak
"Masumiyet küllerinden doğacak"
Biçildikçe güller daha güzel açacak
Alın ister oya ister toya koyun

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/830093/atesi-dustugu-yerde-birak.html>

Erimek

Seninle başlardı gülücükler
Güller açılırdı etrafta
Güzelleşirdi dünya

Ne şiirin tatlı sözler ederdik
Gülmekten yıkılırdı dağ
Deniz ağlamayı unuturdu

Güneş dönme vaktine küs
Ay mehtaba hevesli sırada
Mis kokardın

Ellerin teri bulaşırđı bedenimize
Çimen kokardık
Toprak bizimle demlenirdi

Sana koşardım yalın ayak
Günleri unutup
Öyle deli bir devran

Gözlerinde kendimi ararken
Ölürdü canlılık
Buz tutardık

Tatlı pembe bir utangaçlık
Dörtnala yüklerdin bütün sevgileri
Erirdi zaman erirdik

Bir başka gezegen arardım
Ben olayım ilk ayak basan
Bu sevda yaman

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/832882/erimek.html>

Yaram

Bu yara, senin yaran
Ondandır sarmayışım
Kanasın istiyorum
Acıtsın istiyorum
Seni unutmayım diye

Alına gül diyorum
Narına kül diyorum
Zarına pul diyorum
Kendime kul diyorum
Sana tapıyım diye

Aya bakıyorum yüzün
Güneşe bakıyorum közün
Bağ bostan geziyorum kokun
Bir gör, bir dokun istiyorum
Gözlerim kapansın diye

İntiharıdır bu bülbülün
Kayalıklardaki nazlı gülün
Boşta kalır uzattıkça el'im
Bu sevda çok elim
Desinler, ölüm diye

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834478/yaram.html>

Hüsrân

Sevda düşünce yüreğe
Devleşir garip deli gönül
Dalar cehennemin ortasına
Sevdiğiyle bir göz göze gele

Karışır mahşeri meydana
Kim kimdir umurunda olmaz
Kanunu kuralı hiç tanımaz
Sevenle gelince gönül gönüle

Ayrılık acısı yoktur hesapta
Yalnızlıkla kalınca temasta
Düşü verince yataksız hasta
Yaşamak ne gelir ölüm ölüme

Karaahmet sevda düşütü diline
Yinemi uğradın sevda zulmüne
Sus artık sus hakim ol gönlüne
Hiç ders almadın bak geçmişine

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838785/husran.html>

Nar ı yar IV

Gözlerin bir nehir baktıkça içime akar

Yüzün bozkır toprağı kadar kuru benli
Saçını her boynundan öteleyişin
Cennet kokusu
Güvercinler uçuyor uzak bir ormana
Yeşilin kokusu bahar ıslığında büyülü

Sevda nasıl bir şey
Bir şey var sende beni alıp götürüyor
Ve/ bir şey var seni alıp getiriyor
Uzak memleketlerde uçuşan yabancı kuşlar
Göç mevsimidir bu

“Aşkta ve savaşta her şey mubah”

Gün aşar yaylaların ovaların üstünden
Gece basar şehri ışık kuşağına gömülür
Gezici kafestir gönül sevda içinde ölür
İki söz bekler seni şafakla üstüne yürür
Ellerin gül kokar ellerin hayat ellerin sevgi

Korkma ve sadece gülümse dünya büyür

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/841150/nar-i-yar-iv.html>

Bana darağacı dik

Bana darağacı dik
Çünkü benim kafam dik
Bahçenin kenarında çeperim
Cepenin kumunda neferim
Karanlığın ziftinde fenerim

Gül bahçeleri dolaşırım akşamüstleri
Ay bağlarım sarmaşığa düğüm düğüm
Yıldızları yapraklara takarım süsleyip
Ölüm kaçıırım geceden şafağı söküp
Kumdan kırmızıçizgileri silip döküp
Sınırsız sonsuz ederim güne sevdayı

Aşk takarım sarı esmer kumral güzellere
Beşik yüzdürürüm mavi sularda erkenden
Vakitsiz vakitli vaktim olmaz hep zamanım
Kural yapışır ayağıma kanun bağlar ellerimi
Güvercin olur gök boşluğuna kanat açarım

Suyun akışı rüzgarın esişi ol
Güneşin çıkışı denizin duruşu ol
Tohumun toprakta çatlayışı ol
Yarın doğacak çocuğun gülüşü ol
Bana darağacı dik

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846891/bana-daragaci-dik.html>

İsyân

Kıyidan kıyıya
Sınırdan sınıra
Toprak altında yatan
Bayrağı gövdeye kazıyan
Sorgusuz sualsiz siperim

Yalan dolan kehanetle
Üstüme gelirsin ihanetle
Üstünü örttüğün adaletle
Etrafında aciz muhannetle
Sökülse ciğerin pare etmez

Türküyüm halay halay
Barışla geliyorum alay alay
Bizi saran bu çelikten yay
Kimse sökemez kolay kolay
Birlikte güneşiz birlikte ay

Ağrı gibi yüksek
İstanbul kadar mübarek
Diyarbakır gibi rengarenk
Cenazemde çelenk çelenk
Gül ektiğim bu memleket

Biriz bir varız
Hürüz hür varız
Binlerce yıldır bu diyarız
Aynı payda payıdarız
Beraber ölür beraber yaşarız

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849113/isyân.html>

Işıdı Ortalık

Işıd'dinmi ışığın gecede ki sesi
Avucunda uğur böceği mi vardı
Kelebek tozu sarhoşluğu geçtin
Doydun mu kana, kana kana
Biri Allah Allah diye bağırıyor

İnsanlar yayılmış dağların döşüne
Kuru döşüne
Bildim bileli kerbela bu dağlar
Aralanır cennet kapıları

Yosun kokusunda çöl
Ne kadar ıslak
Kuşağı
Kursağı
Kundağı

Zamanın kırılğanlığında kan sızdıkça güne
Kırmızıda geçip kara bir paçavraya dolanan
Ve güneşi batıdan doğurttu şeytan
Cenneti bırakıp
Kıyametine

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851658/isidi-ortalik.html>

Ölüm içmek

Ölüm içtik
Yıllanmış
Süzme sek

Şimdi o dağlarda
Ben ot sen biçersin
Biç biçtiğin kadar
Bahar bahar yeşillenir
Şimdi nadasta toprak

Ölüm uykusu değil
Zülüm uykusu bu
Bir lokma ekmek
Bir yudum su
Kafeste

Gün açacak
Gül açacak
Ölüm
Ölecek

Özgürlüğe gebe
İntikama aç
Dört yana dağıl
Ölümün ensesine
Solu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/862854/olum-icmek.html>

Dilsiz destan

Ve bilinsin ki bu kavga
Makineleşmiş canilere
Toprağında vatanında
Canla canını verenlerin
Yazdığıdır
Bu dilsiz destan

Peygamber mühründe
Bedenlerin parçalandığı
İnsanlık mezbahasında
Kanla şehadet içenlerin
Yazdığıdır
Bu dilsiz destan

Sahipsiz bu kadim halkın
İçinde kaldığı bu kirli çarkı
Hallaca çevirip parçaladığı
İnatla cellada şeytana karşı
Yazdığıdır
Bu dilsiz destan

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863283/dilsiz-destan.html>

Git ve ölmeden dönme

Ey Kürt canla başla savaştığın
Bu toprak bu gün bu tarih senin
Ya şimdi ya hiçbir zaman iyibilin
Ortadan kalksın bu "yetimliğin"
Git ve ölmeden dönme

İplerde bıraktığın onca baş
Kılıçlarda bıçaklarda can hıraş
Kırıla kırıla verdiğin bu savaş
Gözyaşıyla seyrediyor dağ taş
Git ve ölmeden dönme

Adına yasak koyulan bu toprak
Kanınla damla damla sulayarak
Ölümü nefes nefes yudumlayarak
Şanı şerefi tarihe bırakarak
Git ve ölmeden dönme

Düşman dilinde adın pelesenk
Gözüne görünmez verdiğin cenk
Halkının avında bitemeyen süreklilik
Malda canda namusta gözü direk
Git ve ölmeden dönme

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863677/git-ve-olmeden-donme.html>

Duyarsız

Kara için dışın
Sırıt peşin peşin
Dalga dolap için
Yürekten ne haber

Gül diyorsun bana
Karanfil diyorsun
Sevda kokuyorsun
Ölümden ne haber

Ak karan karışır
Yüzün tez kırışır
Kim sana alışır
Gönülden ne haber

Bana ne mi desem
Senle haram yesem
Hep yalan söylesem
İnsandan ne haber

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864478/duyarsiz.html>

Ben pes edenlerden değilim

Bu kaçınıcı düşünüş bilmiyorsun
Kaç hazan kaç kış kaç uçan kuş
Koynumda nice yılanlar uyumuş
Kustum her ölümü zehiri içime
Ben pes edenlerden değilim

Çok soysuz ekmeğime göz koydu
Çok haydut harami yolunu kesti
Fikrimi almak aklımı çalmak istedi
Çok iftiralar attılar hiçten üstüme
Ben pes edenlerden değilim

Susturmak için hain bir tuzakta
Tasma takmak için helal boynuma
Oyunki gelmez şeytanın bile aklına
Anlım ak dimdik durmuşum ayakta
Ben pes edenlerden değilim

Bozmuşum kalleşin hain oyununu
Yiğitçe dikilmişim meydanlarında
Tutup alaşağı etmişim tükürmüşüm
Dosta ışık düşmana korku olmuşum
Ben pes edenlerden değilim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865293/ben-pes-edenlerden-degilim.html>

Serçenin yolculuğu

Yapsak diyorum şu aklımdan geçeni
Yürüsek bulutlara mavi bir çizgi çizip
Yeryüzü düzleminde bir seyri sefada
Yağmalasak yağmurları yağmadan
Bereket falan istemiyoruz kuraklıkta

Lokması elinden alınmış milyonlarla
Yürekte kaynayıp dökülen damlalarla
Yeşertsek tarlamızı ovamızı toprağımızı
Kanımızla karıp gözyaşımızla yoğurup
Kessek irtibatı kavim kardeş dünyayla

Toplasak iyiliklerini götürüp kapılarına
Vicdanları çöpe merhametlerini ağzına
Esir sahiplenmelerden erte bir güneşte
Sirtımızda ağır yük yüzyıl yolculuğunda
Bu zengin sofranın aç sahiplerine ikram

Versek hepsini ne istiyorlarsa alsınlar
Elimizde yüreğimiz anımızda onurumuz
Bir Nuh seferi başlatıp bu günden sonra
Tam tekmil çırılçıplak sonsuz özgürlüğe
Çıksak ak berrak bir serçe yolculuğuna

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870693/sercenin-yolculugu.html>

Vur teline

Karganın derdi blblnen dalaş
Bülbülün sevdası gülünen savaş
İpek yastığa düşünce iki baş
Vur teline teline bam teline

Çakınca şimşegi ağlar bulutu
Sevenin gönlünde bitmez umudu
Elele verince tanımaz hududu
Vur teline teline bam teline

Biz yarız yareniz ereniz alemde
Hasedi hesabı bırak katıl sende
Böyle sürecek devran ne desende
Vur teline teline bam teline

Karayım saldım sevdamı denize
Söz gelip tıkanınca genize
Sal gitsin aldırma kerize
Vur teline teline bam teline

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872954/vur-teline.html>

Köprü

Ayaklarım toprak gövdem su
Başım gökyüzü

Köprüyüm arzın orta yerinde
Her gelen geçti gitti üstümde
Bir ben gelip geçmedim
Kendi üstümde

Menzile ulaştı nice nam niyaz
Seller sular aktı kış bahar yaz
Kırmadım kırılmadı direncim
Ben kaldım kuru soğuk ayaz

Günler bir adım ötede
Güller güzellikler terkide
Aydı gecem günüm güneş
Sevda biriktirdim her cephede

Paslandı telim demirim
Çürüdü tahtalarım
Çatladı betonum
Sallanıyorum aynı yerde

Yakındır olurum yerle yeksan
Ne fark eder yaş seksen doksan
Ey içinde yaşadığım gülistan
Dönüp baktıkça her şey noksan

Gönül boş yürek yanık kanat kırk
Ruhum gökyüzü

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876450/kopru.html>

Beylik

Ne söylesen hükümsüz bende
Derin yaralar eylettim bedende
Leylek değil turnalarla öttümde
Sazlarda seken keklik olur mu

Yok ile yoğrulduım vardım vara
Varın ilmine eren düşermi dara
Yüreğim düştü meçhul dağlara
Namert ininde mertlik olur mu

Çekerim çileyi etmem ah ama
Yarsız can ciğerin üstüne yama
Düşme yollara derman arama
Yar dergahında dertlik olur mu

Taşı taştan kuşu kuştan ayırma
Aleml aşığı yukarı kar kayırma
Hayrı etme fukara da duyurma
Benlikten ala beylik olur mu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878714/beylik.html>

Sen gelmişsin

Baktım mis kokular serpilmiş
Gök maviye yer yeşil çalmış
Her taraf gül dal çiçek olmuş
Anladım sensin sen gelmişsin

Nehirler çağlayıp akıyor
Dağlar gelincik kokuyor
Sevda kor ateşler yakıyor
Anladım sensin sen gelmişsin

Kavlin kametin sardı beni
Tan Şafak sökmüş gün yeni
Cana kurban etmişim canı
Anladım sensin sen gelmişsin

Ey gönlümün yazı baharı
Gönül çekmez artık kahır
Sonsuz aksın sevda nehri
Anladım sensin sen gelmişsin

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881744/sen-gelmissin.html>

Kim vurdu

Çalınmış bizim coğrafyamız
Yedi düvele davul tokmağız
Dönen çark içinde çakmağız
Değişir zabıt tutanak adımız
Değişir hep hasım hısımımız
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beni kırk şekle sokar kırk dağa salar

Gün olmuş ter akıtmışım
Gün gelmiş kan akıtmışım
Gani topraklara ekilmişim
Harmanlara savrulmuşum
Karıymışım kaybolmuşum
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Alınmışım makasa düşmüşüm takasa

Kaldırısam bir başımı
Tutar seyyare dağları
Çakal sokak caddeleri
Tekmil ol yılanı çıyanı
İhbarı muhbiri binbiri
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Ne cehennem tehlikeyim kendi cennetimde

Dönerim gül karanfil
Bulmam kimseyi kefil
Hinoğlu hin hain sefil
Karıncanın sırtında fil
Sur borusun çal İsrafil
Kim vursa kim vurdu ya giderim

Beyaz düşsem düşüne hortlakla uyanır

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882622/kim-vurdu.html>

Bu gün çok ölüm var

Bu gün çok ölüm var
Bitmez ha korkmayın
Herkes e kadına ocuğa
Yaşlıya sakata hastaya

Bu gün çok ölüm var
Hak edene etmeyene
Güzele irkine iyiye
İnanana inanmayana

Bu gün çok ölüm var
Tek tek değil oğulca
Burada değil dünyaca
Sorgusuz ve sebepsiz

Bu gün çok ölüm var
İsteyene istemeyene
Almam yok ne kelime
Hayır gibi sadaka gibi

Bu gün çok ölüm var
Her yerde kucak kucak
Kaçamazsın köşe bucak
Sizde alın Allah adına

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/884505/bu-gun-cok-olum-var.html>

Solan gül

Ey kül savrulma rüzgara geçip
Alevin ateşin söndü acın kaldı
Beni böyle yüzüstü koyup nere
Sen değimliydin bir zaman gül

Şimdi bir ölü telaşına temaşa gönül
Git şimdi istediğin mezarlığa gömül

Hani akardın kar suları tadında
Karışıp gökle gelen yağmurlara
Dönüştürdün dikenî yaprağa
Bir neşeli bahar getirip kapılara

Şimdi bir ölü telaşına temaşa gönül
Git şimdi istediğin mezarlığa gömül

Çalınırdın loş bir mekanda erken
Boşalırdın kadehe notalara derken
Bıkmaz usanmazdın beni severken
Geceye saklanır çekilirdik odalara

Şimdi bir ölü telaşına temaşa gönül
Git şimdi istediğin mezarlığa gömül

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885776/solan-gul.html>

Şans

İş ekmek yoktu elde
Dolarşırdı belde belde
Şunu anlatayım gelde
Şans onu buldu

Yoktu kışında donu
Ağzında küfürdü konu
En büyük milyonu
Şans onu buldu

Takılırdı çolağın kahveye
Cepten çalışırdı mazotu
Şimdi gazineoda çok azıttı
Şans onu buldu

Çekti ful arabayı
Komple aldı binayı
Çoktu etrafta emi dayı
Şans onu buldu

Ha geçti iki üç sene
Sıfırı tüketti kene
Şimdi köprüde Çingene
Şans onu buldu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887380/sans.html>

Geç

Hangi birimiz bir sevdanın kurbanı değiliz

Hangi sen alıkoyar beni bu gün gitmelere
Bulutlar doldu taşı rüzgar ağlayıp geçti
Bir yürek atım denizden hırçın dalgalara
Ey nazlı gül sen hep o mevsimlerde kal

Bir ateş yaktı tümünden yanıp kül oldu
Hangi toprak yeşertecek kuru bir dalı
Gülde kurur defter yaprakları arasında
Alt yazısız çevrilir sayfalar al al renksiz

Gözlerin aynı güzellikte bakmaz maviye
Saçların artık hatırlatmaz hiçbir geceyi
Bir olur tanla gün batımları yalnızlıkta
Mırıldandığın şarkının sözleri duyulmaz

Hangi ben alıkoyar seni bu gün gitmelere
Bütün sular akmış okyanus lebeleb dolu
Olmayanın olmaz sevdası masalı destanı
Geçtir geçmiştir kim kime verecek hesabı

Hangi birimiz bir sevdayı tutabildik ellerimizde

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891922/gec.html>

Şengal

1.

Dağların çırpınışıydı onlar şağ şağ
Göge doğru uzanıyorlardı ölü sağ
İstila edilmişti baharda o gül bağ
Ve kolsuz ve bacaksız ve gözsüz

Ölüm alçak ölüm kalleş ölüm rezil
Ölen ölmüş kalanlar ölümden rezil
Aç çaresiz katledilemedi o menzil
Ve vicdan ve merhamet ve namus

Ve şeytan sıyrıldı urbasından çıkıp
Göge doğru diz çöktü kendini yıkıp
Avuçlarını ihtirasla açıp yukarı sıkıp
Ve "eşhedü enla ilahe illallah" deyip

2.

Bu kaçınıcı ölüşüm, kaçam
Sübyan elinde paralandı paçam
Kanatlarım yok ki takınıp uçam
Kör bıçaklardayım param parça

Yanıp yakıldım yüreğimde ah
Yine sesim yere göge bu sabah
Döküldü kanlarım yollara eyvah
Kör bıçaklardayım param parça

Kudurmuş kuduz aç haramiler
Dünyanın dört bir yanından geldiler
Halkımın toprağımın üstüne çöktüler
Kör bıçaklardayım param parça

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892511/sengal.html>

Ne diyeceğim ki

Oh deyip uzanamadım şöyle gönlümce
Sevgili, olup biteni anladıkça çevremde
Kuşlarla kapanlarım vardı ölümsüzce
Can almak hiç olmadı, hiç acıtmadık ki

Kırları çiçekleri, sularla boğuşurdum da
Karşı tarlaya dalmaz çimen çiğnemezdin
Köyde ağaya, bekçi zorbaya dalardım da
Güce bakmazdım, garibe dokunmazdım ki

Göğşe aşkıttım, geceleri dam üstü yatardım
Gecenin gündüze akışına hayran olurdu
Koyun kuzunun arasında türkü söyledim
Konuşurdum, dilimden kimse anlamazdı ki

Koca şehirlerle tanıştım, insan sellerinde
Alın teri topladım, ekmek arası pazarlarda
Aşk sevda parçaladım, çocuk parklarında
Bin verdim kendimden, bir alamadım ki

Güzel yarınlar güzel insanlar düşledim hep
Ayrı görmedin sineği, hoştlamadım köpeği
Kimseden saklayıp çalmadım hiç balı peteği
Memleket aşkına, hiç sesimi çıkarmadım ki

Haksıza haksız zalime zalim demeyeceksem
Kokuşmuş çürümüş çarka tükürmeyeceksem
El uzatana elimi gül uzatana gülmeyeceksem
Uzanınca yatağıma kendime, ne diyeceğim ki

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892926/ne-diyecem-ki.html>

Gizemli biri

Ben seni hep gizemli buldum
İçe kapalı yürüyüşlerde geçer
Zaman
Gülme yasaklı günlerim son buldu
Gülmek en çok sana yakışır bilsen

İnce ip ince bir sesle güne seslenirken
Gün gürültüyle kalabalığa gömülürdü
Demek sabahtı
Demek herkes karışmış dünya telaşına
Geç kalmışım

Saçının boyası hep aynıydı dudak boyanda
Kokuna aklım ermedi böyle bir kokumu var
Sen mi böyle dört mevsim bahar kokardın
Bilmiyorum

Renkli elbiseleri ne çok severdin
Ertesi günü beklemek azap olurdu
İnce uzun boyuna, hep boydan giyerdin
İlk defa seni tanıyınca boyumun kısalığına
Hayıflandım

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/896112/gizemli-biri.html>

Kobanê 3

Sıkıdır dur kan sarhoşu şimdi toprak
Güller daha kırmızı daha ateş olacak
Çocuklarımızın gözyaşlarıyla sulandı
Kadınlarımızın göğsünden sut değil
Eriyip kurşun aktı

Sıkı dur dört yan düşman bir hapishane
Dağ eridi ayaklarımızın altında günlerce
Ve başlarımız sergilendi en masumane
Kafir küfrü yapıştırdı yakamıza haince
Oluk oluk kan aktı

Sıkı dur tank top teçhizat yok cepheden
Can sürdük cepheye can en körpesinden
Haykırdı Zılgıt çekti dişi aslanlar çölden
Aman vermez düşmana demedik aman
Öldük ölüm aktı

Sıkı dur alem şahit yukarıda allah şahit
Durmamız namusumuza el uzandığı vakit
Yemin ettik ya öldük ya kendimizi yaktık
Kör topal sağır dünyanın gözüne bakmadık
Sınırdan sınıra kardeş aktı

Sıkı dur harap viran şehirler kurulacak
En görkemlisinden altın anıtlar dikilecek
Bu şanlı destan tarihleri ortadan yırtacak
Kawa'nın çocukları küllerinden doğacak
Güne gün aktı

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897605/koban-3.html>

Seranat

Çevir de başını bir bak yüzüme
Bir kez olsun kulak ver sözüme
Ağlayıp inleyip kapandım dizine
Sevdam önünde kul köle oldum

Bak güzelliklere seninde mazin
Güzel günlerde gülen gül yüzün
Bitmez aşk sevdam bitsin hüznün
Çiçektim sana kör diken oldum

Rüyada gözlerim sende hayalde
Kanar yüreğim sevdam katmerde
Yaşamak haram öldür bu seferde
Yaramı kimselere açamaz oldum

Bağrımda başımda tüten ateşsin
Sevdiğim seçtiğim gönlüme eşsin
Kapatma yolları sevdamız geçsin
Gündüzü gecelerde yaşar oldum

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/898676/seranat.html>

Meydana gel meydana

Tezene tutmaz akorda gelmez
Kırılır tel gövdesi dağılır curanın
Yedi iklim yedi kıta dolandığın dağ taş
Nerde çadır çekip kazık çakıp yurt dediğin

Ora benim bura benim coşup gezer divane

At üstünde topuz kılıç koşanlar
Yer inletip yedi düvel korku salanlar
Çok devirler devirip devran satanlar
Kaç gün ömür sürdü ölümsüz can dediğin

Hele şöyle bir silkinde çıkıp meydana gelde
Ne cengaver boylu boyunca gömülü siperde

Bu dünya yediveren bahçe ekilip biçilir
Bir heveslik bir nefeslik durulup geçilir

Bin övünsen bir nefeslik cana kar değil
Arzı kuşatıp fethetsende tövbe kar değil
Gönül eşini bulmasa huri melek kar değil
Susuz boğulursun bir yudum su kar değil

Anka uçmaz kaf küle döner

Ele gel deli divane huysuz gönül ele gel
Erit karı kışı yayla çiçeklendi bizim ele gel
Coşmuş hakkın pınarları azgın sele gel
Bırak artık dünü günü dost bağına güle gel

Sarı, barış paylaş helalleş meydana gel

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901588/meydana-gel-meydana.html>

Özgecan

Tutsam neresinde bir acının can
Tutsam tutulur mu bir yerinden
Alsam alınır mı kendimi koysam
Olsak acının içinde can Özgecan

Ayna kırdım yüzüm bana kimlik
Hiç içimde olmazdı böyle kemlik
Ağlayamamak vardır ya çok kötü
Ucundan tutsam iki ucu pislik

Neye inanırsın var mı bir inancın
Düşmanlık olamazki böyle hıncın
Kime yaşam hakkı kime armağan
Hangisi senin davan nedir amacın

Ellerini Özgecan ellerini hiç arama
Sıkıyorlar boğazımı insanlık yakama
Vahşeti utancı resm ettin ya aleme
Göz bebeklerimizde öyle kal ırama

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902536/ozgecan.html>

Körelmek

Aslında benim korkularım yoktur
Hani içine sinmez ya hiçbir şeyler
Gülücüğü rüzgara kaptırmış gülün
Katresi buluta gizlenmiş rahmetin

Uzak bir yer ararken kendime çok didindim
Saklanmak saklamak bir ben bilinin içinde

Güneş bağırında parçalanınca
Çekincede kalır ay doğmaya
Yıldızlar düğüm dizilir boğazına
Atsan kendini denizler kirlenir

Bir kötü filim şakası "tüh yine ölemedim"
Gürül gürül akıyor hayat cıvıl cıvıl insanlar

Sizin hiç ölümü his ettiğiniz olurmu
Şöyle mi deseşdim daha doğru olur
Ya ölüm sizi ölmeye mecbur etti mi
Bazen çok sapıkçadır düşüncelerim

Tutup kendimi herkeslerin yerine koyarım
Yetmezmiş gibi her hesabı kendime sorarım

Sevmeleri hesaplıyorum hep aklımca
Sevgiyi makaslayıp alıyorum içinden
Ne kalır matematikselinde evrenselin
Bir incinme var kaburga kemiğimden

İnsan benim aynam insan benim yüz sürdüğüm
Yüzüm kirlenip kiblem şaşınca kendimden muaf

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902981/korelmek.html>

Benle benle

Herkesin sevdiği herkese yara
Herkesler yarasını kendince sara
Aşık olunmaz ki düşmeyince hara
Bırakmış işi gücü el uğraşır benle benle

Usanma sevdiğim usanma benden
Bu yara sarılmaz bu can bendenden
Damlayı merhem et sargısı senden
Bilmezmissin sevdan dolaşır benle benle

Ellerim uzanmaz ekmeğe suya
Seninle aldığım her nefesim dua
Kabustayım özlemim senli bir rüya
İki dünyam birbirine karışır benle benle

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/903261/benle-benle.html>

Yüreğimin içi

Kaşın gözün siperindeyim
Gözlerin gözlerime değince
Namlunun ucunda
Son nefesi vermedeyim

Gücüm yetmedi söküp atmaya
Solumda sevda öğütmekteyim
Yüzümü çevirdim dağlara
Eşkiya düştüm

Kaval sesinde kavrulmuşum
Aksın raks eder şafaklarımda
Kurşun erir şakaklarımda
Sabahlara siftah etmekteyim

Ne gün ekmek kokusu
Ne gül bahar müjdecisi
Ne de yaşamak sevinci
Yanık bir türkü yüreğimin içi

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/903568/yuregimin-ici.html>

Dağlar

Asumana erişir başınız hey dağlar
Mihnet etmezsiniz kimselere bey dağlar
Deyin hele bu deli gönlüm niye ağlar
Deliyim divaneyim içerim mey dağlar

Yazınız gül bezenir benzer ala mora
Kışınız kabristan günü geçirmez hora
Gül bağrımda küle döndüm amanım dağlar
Başımda sevda devrilmişim alabora

Gürler ateş alevle saçarsınız haber
Çiğlerle dökülür canlar edersin heder
Efkârını dört bir yana sallarsın dağlar
Canımdan bezmişim cananım benden beter

Koyun koyuna yatıp kavuşan oy dağlar
Kara bulutla sisle savaştan oy dağlar
Neyleyim nere gidip kime sığınayım
Can dağlar canan dağlar dermanım oy dağlar

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909211/daglar.html>

Nerdeyim

Hangi şarkı denk düşer
Seni sevmelerden yana
Kalmadı hiç güzel sözler
Notalar inler nağmelerde
Sesinde damlaları vardır
Ne güzel akar bedene

Herkes can taşır herkes
Yürek taşıyan var mı ki
Hani dayanmak diyorum
Göğsünü gererek üstelik
Karınca kadar çaresizken
Kelebek kadar ömürsüz

Yazboz tahtasında hayat
Basıp geçmeler seyrinde
Hangi bir olmazı tutsam
Bir bahara salsam günü
Çiğ düşmüş gül yaprağa
Kim tutmuş ellerinden

Ne zaman kokuştı dünya
Ben hangi uykuda kaldım
Bir sevda ezberinde köle
Bu halay çeken oynayanlar
Nere bura ay yıldız mehtap
Neredeyim ben bu yer gök

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/910308/nerdeyim.html>

Hele Güzel Hele

Dağlara alaca düşende
Toprak tohuma şişende
Yaralar yürekte pişende
Hele güzel hele
Çayır çimen yeşillenmeden gel

Ağrının eteğine ateşler düştü
Kölçer yüklenip yaylaya göçtü
İğdirin düzünün çakalı puştı
Hele güzel hele
Sevdaya cemreler düşmeden gel

Göçmen kuşlar döndü sazlığa
Koçlar katıldı döndük güzlüğe
Bu yılda çıktık geldik düzlüğe
Hele güzel hele
Sevda mevsimleri geçmeden gel

Çıkılmaz bu ovanın engini
Bulamaz mı güzeller dengini
Sermiş ortaya gökkuşağı rengini
Hele güzel hele
Karaahmetin yüzünü karartma gel

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/913180/hele-guzel-hele.html>

Tuu leşine

Döksün söze kalem işte
Dil serzeniş yürek ateşte
Ne bekliyorsun bu gidişte
Duş peşine tuu leşine

Başıbozuk sahte düzenin
Başı sıra kurulup gezenin
Hilesinde himmet sezenin
Duş peşine tuu leşine

Oyun içinde bince oyun
Telef olmuş kuzu koyun
Çalınmış ekmeğin suyun
Duş peşine tuu leşine

Suyun başı han harami
Harama tutma gel çıranı
Bu günlerin vardır yarını
Duş peşine tuu leşine

Kesin yolları artık kesin
Çıksın artık sesin nefesin
Tarih çöplüğüne hepisin
Duş peşine tuu leşine

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/914280/tuu-lesine.html>

Acı

Bir kez ekildi mi sonsuza kök salar
Bilmelisin ki biçilmeyen tek e/kindir
Acı
Her mevsim boy verir
Zehirdir meyvesi zehir
Acınsan acıma acı sana
Taşıyamazsın

Kanın coğrafyasında en kırmızı gül
Aç bir gülümsemedir ölüm kızıl denizde
Şavkı Ağrıyı tutar iki kıta
Arap çöllerinde a/kan serap
Bir mülteci t/ürküsünde ağlar
Tek/neler yol alır çıkmaza
Karanlık sularda

Artık o güzel savaşlar yok yok
At üstünde yiğitler sallanmıyor
Destursuz tarumar haneler
Masum bir kesimde besmele
O tertemiz n/aralar iğrençleşti
Adını s/aklar yaradan
Nebiler u/tanır

D/emir nasıl dövülür
T/ahta nasıl kesilir
Çivi nasıl çakılır
C/an b/edende
Vahşet t/arife muhtaç
Doğrama sanatı
Bu kadar s/üslenmedi hiç

Ey zulme biat ibadet
Ey kutsala sarılı ihanet
Ey ne ayet ne sünnet
Ey acıya muhtaç muhannet
Ey cehennemden fıskıran
Nefret
Ey cehennemin almadığı ibret

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917699/aci.html>

Seni dinliyorum

Sessiz parklara
İssiz köşelere çekiliyorum
İçimde bir yangın sorma
Yalnızlık soluyorum
Ufkun boşluğunda sayıklayıp
Geceye sığınyorum
Zifiri bir feryat
Sırıtırıyor dişlerinde
Yıldızlar

Ellerim bana ne kadar yabancı
Nereye uzatsam benim değil
En sarhoşta yol bulan ayaklarım
Gurbette şaşkın yabancı öyle
Benim olmayan her yer
Bensiz ben

Bana yaklaştıkça uzaklaşan gözlerin
Boşluğun raksında bir peri
Gülüşlerin akıyor suya
Ben ıslağım
Yosun tutmuş başım bağrım
Derinlerdeyim
Sevda çöllerinden bir ninniye
Kulak kabartıp

Nokta koyduğun yerde durmuşum
Kaç zaman geçmiş bilmiyorum
bir iz bir ışık bir komut
Seni dinliyorum
Seni bekliyorum
Bu hiçlikte
Taşlaşmış

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934230/seni-dinliyorum.html>

Bizim bu dağlara borcumuz var

Aslımız neslimiz aşiretlerimiz
Üç beş boydan karışırız hepimiz
Birdir dilimiz dinimiz adetimiz
Bizim bu dağlara borcumuz var
Bizi bize vurduran var
Birlik beraberliğimizi durduran var

Kardeş kanı kardeşe helal olur mu
Düşün yer yüzünde böyle bela olur mu
Kim haklı Kim haksız soran olur mu
Bizim bu dağlara borcumuz var
Bizi bize kırdıran var
Birlik beraberliğimizi durduran var

Kardeşlerim yeter artık gelmeyin oyuna
Yıllar yılı yakılıp yıkıldınız boyuna
Elele verip çıkın birbirinizin toyuna
Bizim bu dağlara borcumuz var
Bizi kaldırıp öldürten var
Birlik beraberliğimizi durduran var

Yiğitsiniz koçsunuz bilirim hepiniz
Ayrı ayrı ağıtlarla kalkmasın defniniz
Toprakta kemikleri sızlayan ceddiniz
Bizim bu dağlara borcumuz var
Bizi bizden koparan var
Birlik beraberliğimizi durduran var

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/934546/bizim-bu-daglara-borcumuz-var.html>

Gül düşürdüm

Bir gönüle gül düşürdüm
Yandı bağrım karlar bana
Gurbet ele yol düşürdüm
Özlem hasret dağlar bana

Kaldım öyle harap viran
Gece gündüz yanar çıram
Yurt bulmadım kalıp duram
El değmemiş bağlar bana

Gözlerinde gözüm ferim
Gök yüzünde yan fenerim
Sevdaya dalmış neferim
Cümle alem ağlar bana

Karahmet kapında dur
Taşma sele kabında dur
Kandil asma kalbinde nur
Ölüm gitti sağlar bana

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/936547/gul-dusurdum.html>

Geçmişin elleri

Zaman ağır ve dingin bir nehir
Kaptırınca kendini mavi akışına
Beraber bir yolculuk sanırsın
Bakarsın o gitmiş sen kalmışsın
Geçmişin elleri yapışır yakana

Her yağmur ıslattıkça bedenini
Kuruttukça kendini her güneşe
Hiçte ilaç olmaz o meşhur söz
Senle yenilenir durur bir hayat
Geçmişin elleri yapışır yakana

Çiçeklendiğin her sevda yalan
Her bağ bozumu acı bir hüsrana
Dizlerinin üstüne çöktüğünde
Bir yok oluşu yakalarsın ufukta
Geçmişin elleri yapışır yakana

Neden bir duada buluşur insan
Acıdır her akılda gönülde kalan
Bir sevgiliden bir sevgiliye uyan
Değer paha biçilmeyen dünyanın
Geçmişin elleri yapışır yakana

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/937003/gecmisin-elleri.html>

Büyüyor

Büyüyor

Bir kasırga dağ taş kazıyıp sürerek
Virane bırakmış ardında koy kasaba şehir
Kum tanesi insançıklar havada uçuşarak
Ceng ahengine sararak bütün cepheleri
Göz yaşından tane tane tohumlar akıyor
Biçildikçe umut ekıyor

Büyüyor

Gözleri mavi bir denizin sonsuzluğunda
Kıyıda bir çocuk kumdan kaleler yapıyor
Büyüyor gökyüzü bakışların yitiminde
Uçurtması ağaca takılmış
Ağaç büyüyor
Büyüyor ağaç dalları göğe serpilip
Yağmur düşüyor yeşiline ormanın
Gece
Gece

Büyüyor

Sancıları toprak ananın
Habil Kabil den beri ilk defa gebe
Bu doğum mahşerin habercisi
Mehdide Mesihthe inmeyecek ebe
Sıva kolları
Kurtarmayacak seni hiç bir tövbe

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/938746/buyuyor.html>

Dost dost

Gönül kaldım yine seninle baş başa
Gidip başımı vurayım hangi taşa
Bir başına kaşık çalınmıyor aşı
Hani kapıların çalacak dost hani

Dünya malı mı tuttu kara gözleri
Yoksa karanlığa mı düştü yüzleri
Nedense terk ettiler tek tek bizleri
Hani kapıların çalacak dost hani

Ay ışığında süzülen o sevgili
Küğüdan güzeldi baldan tatlı dili
Oda akıttı gözlerimizden seli
Hani kapıların çalacak dost hani

Dem vurur dervişlerim aşka sevdaya
Karşılıksız şu dağlarda yaşamaya
Dost diye yanıp elele tutuşmaya
Hani kapılarım çalacak dost hani

Karahmet kurban olayım söyletme
Şu kahpe dünya hallerni belletme
Maziyi canlandırıp boşa inletme
Hani kapıların çalacak dost hani

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941236/dost-dost.html>

Öyle günler

Öyle günler olur bazen
İnsanlar ölür şehir uyur memleket susar
Köpekler havlar sokak başlarında
Akbabalar süzülür kargalar çıyaklar
Bülbülün künde geldiği
Gülün solduğu

Avcının çok olduğu
Avınsa hiç olmadığı kıt kıyamet günler
Ne açlıktır
Karınca yenir bol bol avuç avuç toprakla
Seçme şansının olmadığı
Ayakta kalmak ayaktakinin ayak bağında

Sözün saklandığı
Rengin kaynadığı
Dengin sallandığı
Aklın oynandığı
Hiç bir şeyin yerinde durmadığı
Ve hiç kimsenin kedi olmadığı

Test diyemezsin imtihan değil
İmtihan deiyemezsin mahşer değil
Dikip biçemezsin kumaş değil
Seçemezsin hiç bir şey karanlık değil
Ölürsün ölüm hak değil
Öyle günler olur allahın günü değil

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943406/oyle-gunler.html>

Korku

Kuşlar çekildi bir bir mevsimsiz
Deniz ağlardı martıya

Biri bir ateş yaktı
Herkes üşüştü üstüne
Sonra ayın başladı çılgınca
Tanrıya şükrün zamanı gelmişti
Herkes kendinden kurban verecek

şafakla söker yarasa çıkışlar güne
Vampir ağlardı kana

Önce sesi boğdular
Suretler suya gömüldü
Ortaya bir ağaç diktiler
Kara elbiseler giydirdiler
Korkular o korkuluğa asıldı

Kutsamadan kaçan kâhin pençesinde
Kâhin ağlardı tanrıya

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/948496/korku.html>

Ankaranın kanlı Gari

Ankaranın kanlı Gari

Ankaranın orta yeri gar
Dört diyardan gelen var
Güzel güne müjde haber
Ölüm geldin aldın gittin

Alay alay halay çektik
Açan al gülden güzeldik
Toprakta her bir renktik
Ölüm geldin aldın gittin

Ensemizde şeytan nefesi
Adım adım o canı hevesi
Kanla çığlık boğdu sesi
Ölüm geldin aldın gittin

Yazın tarihe, yaz yazıcı
Sende toplu mezar kazıcı
Unutma unutulmuyacak acı
Ölüm geldin aldın gittin

Haykır barışı sen haykır
Sesin gökyüzünde yankır
Bizler ölürüz takır takır
Ölüm geldin aldın gittin

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962395/ankaranin-kanli-gari.html>

Ben ben değilim

Dedim ki, hep hayatım boyunca
Şunu yapsam
Dediklerim yıllara bir yayılsa
Hesap yapsam
Olsa Şu da Şöyle, olsa ne güzel
Olmadı ya
Ya hiç değilse bir tanesi olsa

Sevinçlerimin toplamında bir acı
Çocukluğumda bir Őövalye hayali
Beni kaçırttı aklım çok uzaklara
Plan yapacak hallerimiz olmazdı
Düzenli yaşamın içinden gelmedik
Belirsiz bir ufkun ülkenin kenarı
Öyle çok yönlü bir uğraŐtı ki bu

Kağnının yol bulamadığı köyden
Suyu kuyudan çekilin varoŐlara
Gündelik iŐçilik tükeniŐliğinde
Bakarken yaldızlı ıŐıklı bulvara
Trasparan bir aŐifte resimde aşk
Kaç kez dalgalarla çarptım duvara
Ekmekle aşkı bulamazsın yan yana

Teorilerimiz pratiğin çöplüğüne
doldukça doldu
Sarhoş akŐamları saçımı yoldum
Dedim ki, ben neler yapmalıyım
Yapamadım ya
Öyle duvarlar vardı ki üst üste
Binlerce yıllık

Böyle basit anlattığıma hiç bakma
Ne ideolojiler hatmettim durdum
Kavgaların sevdaların arasından
Duydum, Şimdi sen beni arıyorsun
Bulamazsın
Kendimi bulsam ben sana getiririm
Bir ülke düşün güzel bir ülke emi
Güzel bir adamı ancak orda bulursun

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963387/ben-ben-degilim.html>

Şölenşi

Beynimi avuçlarının içinde sıkıyor
Parmaklarının arsında düşüncelerim
Ayaklarımda pranga tonlarca ağırlık
Ellerim görünmez kelepçelerle bağlı
Yürü diyorum yürü çakıldığım yerde
Ne mümkün sarılmış sarmalanmışım ki

Bembeyaz bir örtü örtülmüş üstüme
Sonra kanatlara dönüşüyor gülümseme
Meleksi gökyüzü semalarında transta
Sevinçleri karşılıyor kurşun yağmuru
Kırmızılaşıyor çehrem gül rengim su
Kararıyor her yer kararıyor renkler

Kalbimin ritmine dönüyor kulaklarım
Çiğerlerimde sorun var nefes almıyor
Görebildiğim kadar dümdüz bu yeryüzü
Bitmiş bir savaşın ardı çekiliyorlar
Uyutulmadan uyumuş bir rüyadayım ki
Narkozsuz acısız bu ameliyat doktor

Denizin kenarında küçük bir çocuk
Alevlerin arasında fırlayan bir anne
Herkes kaybına kavuşmuş bir cumartesi
Davası mahşere kalmamış bir dünya ve,
Sultanın sarayında şenlik var bu gece
Bir tek şartımız var çıplak gelinecek ha

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/963832/solensi.html>

Yapma

Hani, gülüyorsun ya, yapma
Ağzında dişlerin dans ediyor
Dudakların bir kaleci edasıyla topluyor tek tek
Sonra yağmur damlasıyla ıslanıyor
Pembeleşiyor yanakların
Zemheri ayazında kalmış gibi

Hani, yürüyorsun ya, adım adım,
Edanla, bastığın yer yarıyor
Ben düşünüyorum fersah fersah nefessiz
Solunum cihazına bağlanmış akciğer hastası gibi
Ben ölüyorum
Yapma

Hani, bakıyorum ya, bakamıyorum
Mahşerden kaçıp, sırattan uçup, cennette düşmüş
Her zerrem ayrı ayrı ayrılıyor benden imanım
An saniye gün hafta ay hüznüm şen/ aylardayım
Hani, büyü var ya, bu ne büyüsü
Yapma

Ben ölüyorum
Ben ölüyorum
Ben ölüyorum

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/970591/yapma.html>

Mutsuzluğumu gör

Kabuğu soyulmuş ağacım
Dikenler arasında gülsüz
Güz rüzgrları eşliğindeyim
Uşuyorum yalnız yapraksız
Sırtım baharlara dönük

Bulut sessizliği sarmış havayı
Sis burumuş kaplamış ovayı
Beyazlara bürünmüş dağlar
Eli böğründe hüzünlü yaşlı
Göğün boşluğuna dökülüp

Buz tutmuş içimde nehirler
Kalp atışlarımda ince bir sızı
Göz bebeğimde sonsuzluk izi
Taşıp taşıp giden ahlı kahırlar
Bendeki mutsuzluğu anlasana

Kabristana gülsüz girilmez
Düşün ölüye dua esirgenmez
Say ki duana muhtacım şimdi
Ellerin aç yukarı sonra kavuşturun
Güvercinlerle uçtuğumu gör

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/975673/mutsuzlugumu-gor.html>

Harami

Ben bilirim beni-ademden mevlayı
Kat kat gezer tavaf ederim semayı
Kanu can içinden çekip şu dünyayı
olmaz yola sürüp beni yoz eyleme

El değmeze varıp, elimi değmezem
Dert hanede içip gönül eğlemezem
Ağlar gelenim, ağlar gider gülmezem
Dilden dile salıp beni söz eyleme

Vardır vebalim, vardır günah bilirim
Karıncayı kendimden öz can bilirim
Yatıp hak dergahında hesap veririm
Savurup toprağa beni toz eyleme

Dur harami, haramdan beslen harami
Harlayıp külleme, kan kanar yaramı
Doğmadan ayırmış hak senle aramı
Gücün varın keskin kılıç koz eyleme

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978987/harami.html>

Görünmez yarımı gördünmüki sen

Bilinmez derdinin, dermanı olmaz
Beyhude gezip, dağ derya arama
Fanidir dünyası, faniye kalmaz
Görünmez yarımı, gördünmüki sen

İçtiğim dem zehir, sayma sefaya
Sağlık sıhhat deyip, alma kafaya
Yalan dolanla düşürme tufaya
Görünmez yarımı, gördünmüki sen

Gülü sunduğum yarım, gülmez yüze
Hep yokuştur yolumuz, inmez düze
İki mevsim tutsağız, kış ile güze
Görünmez yarımı, gördünmüki sen

Yankır arzı semada, dileklerim
Kabul görsün diye, onca beklerim
Terk edip gitse de, o sevdiklerim
Görünmez yarımı, gördünmüki sen

Karaahmet, yine oldu kanrevan
Kanla sürüp giden, şu kanlı devran
Kime gidip, kimden dileyim aman
Görünmez yarımı, gördünmüki sen

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979435/gorunmez-yarami-gordunmuki-sen.html>

Aman senin balın kaymağın gülün

Tek tabanca gezerim günü alemde
Bir vefayı bulamadım ben kalemde
Kimi görsem dolanır ahlân elemde
Aman senin balın kaymağın gülün

Almış gitmiş başını haram hıyanet
Kardeş kardeşe olmuş bir muhannet
Her köşede sahipsiz kalan cinayet
Aman senin balın kaymağın gülün

Yüreğimdeki iyiye kurşun sıkanlar
Varını bırakıp varlığımdan bıkanlar
Hakkın kelamını günde yüz yıkanlar
Aman senin balın kaymağın gülün

Dara gelir gün gelir gün dara gelir
Darlık da biter elbet gün bola gelir
Durulur sular kötü günler sona gelir
Aman senin balın kaymağın gülün

Karahmet vatanım yârim canım
Yerim göğüm insandır ey insanım
Bende bir avuç et kemik al kanım
Aman senin balın kaymağın gülün

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/980662/aman-senin-balin-kaymagin-gulun.html>

Kırılmalı su

kırılmalı su
hükmümü hakimiyetimi,
kırıyor

bakınca yüzümü gösteriyor
gece korkuyorum
ayda vuruyor, yıldızda
kenarındaki gülde
dalda

neyle vursam vurayım
ölmüyor, yara almıyor
dağılıyor toplanıyor
akıyor
ark'ınca

hava gibi
solu solu çek çek bitmiyor
tuz buz olup dağılmıyor
akıl gibi
süzülüyor

ölüye can veriyor
diriye can veriyor
kuruya can veriyor
zaman gibi
sürüyor

yıkıyor akıyor
uzuyor denize okyanusa
özlemi hasreti bitmiyor
barış zinciri gibi
kırılmalı su

ayna cinsini kaldırdım
sesin aksini kaldırdım
kırılmalı su

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998463/kirilmali-su.html>

Demiyom mu

ekinler ekilmez ekmek kıtlıkta
güdülecek davar kalmaz otlukta
beylerimiz gezer balda bollukta
diyom diyom da,dilim demiyom mu

yıl ikibin onaltı bu yurtlukta
el göçmüş gider uzaya kuyrukta
bizim eller daha sapan pullukta
diyom diyom da, dilim demiyom mu

fabrika sanayi esnaf kalmadı
özgürlük demokrasi hiç olmadı
aç canavarların karnı dolmadı
diyom diyom da,dilim demiyom mu

düşmedik insan adına telaşa
varı yoku kattık kirli savaşa
susup kırdırdık kardaşı kardaşa
diyom diyom da,dilim demiyom mu

çözemedik hiç konuşa konuşa
selam vermez olduk dosta tanışa
hasret kaldık güzel güne barışa
diyom diyom da,dilim demiyom mu

doğu batı anadolun her yanı
bölük bölük bölünmüş akar kanı
durda düşün giden can kimin canı
diyom diyom da, dilim demiyom mu

karaahmet, acı acıya gülmez
vatan senin benim diye bölünmez
kim demiş ki vatan için ölünmez
diyom diyom da, dilim demiyom mu

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000193/demiyom-mu.html>

Ademin elması aşktır

üç elma düşmez gökte
içinden nefreti sökte
dudak değil beli bükte
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

söz olsun şeref namus
konuşulur herbir husus
büyüklük allaha mahsus
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

bırak herkesle yarışma
senin olmayana karışma
gün gelir olur duruşma
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

gel insana olma düşman
düşman olan olur pişmam
doğrumu haktan şaşman
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

karaahmet derdi çekte
aman ferman yok felekte
birde suçumuz ne bilekte
ademin elması aşktır
aşığa yeryüzü meşktir

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002490/ademin-elmasi-asktir.html>

Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

ne gneŖtir ne yıldızdır nede ay
insan suretinde güzel ne var say
gezdim Ankara İstanbul İzmir vay
Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

sabah seher dŖer yayla yoluna
Çifte glle çift rkler koynuna
bakılmıyor narin selvi boyuna
Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

desem öte acem elinden değil
Azeri mi Kürt m Türk m hiç değil
inmiŖ gökten bura ona yurt değil
Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

baktım eda naza baldan yüzüne
diyemedim elden güzel bana ne
konuŖsam eğlense dŖsem izine
Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

karaahmet güzele güzelleme
de güzeli sevmek sevaptır değme
sakın ha nazarlardan böyle vme
Ŗu İğdirin dağ köyünde bir güzel

Ahmet CoŖkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004154/su-igdirin-dag-koyunde-bir-guzel.html>

İğdirliyiım İğdirli

İğdirin Beri'sinden göçmüşüz sineğe
yoksulluk peşimizde ne deyim feleğe
iki öküz bir at bağlamışız direğe
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

aslım kürttür aşiret gelturi celali
ezelden huzur vermemiş osmaniali
kardeşçe yaşamışız biz acem azeri
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

dayım Hamitağa vuruldu şengovaya
amcam Mir Mehmet karışırız eşkiyaya
tek derdimiz geçim karışmayız alaya
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

babam melle hasan medresden okullu
inat etmiş onbir çocuğuda okullu
demiş yaşayacaksın olası okullu
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

hoşhaber tüm bağçimen yapışık İğdir
harfelli sırtı dayamış büyük ağrıya
tuzlucam bir avuç basmış kendi bağrıya
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

dağılmış hısım akrabam kasaba şehre
karışmışız dünya cehrinden akan nehre
karaahmet akılda yoktu kalem behre
hevallah billah, ben İğdirliyiım İğdirli

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004457/igdirliyiim-igdirli.html>

Bana ne

cevri bahar tattım efendim
yedi veren gülden bana ne
susadım kan içtim efendim
kevser ırmağından bana ne

nice cennet etse halvetin
dünyaya hükm etse devletin
sultan satın alsa servetin
can saramaz candan bana ne

sözlerim var sevdam üstüne
söz etmedim hak söz üstüne
ölürsem gelme naaşım üstüne
sıratı uçup geçsen bana ne

karaahmet dost dost sözüdür
söz insanın görünen yüzüdür
yürekte yanan insan közüdür
gittiğin haç hicaz bana ne

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006382/bana-ne.html>

Pir sultan olsam

Varsam dergahına baş koysam
Benim aklımda imanım yasam
Olsam olsam isyankar olsam
Toprakta eşkiya suda korsan
Olsam, Pir sultan olsam asılsam

Demi defi devranın kime keyfi
Karıştı kaldı altın gümüş sedefi
İnsanoğlu şaşırılmış yolu hedefi
Toprakta eşkiya suda korsan
Olsam, Pir sultan olsam asılsam

Kanu can ağlar Yunus dağında
Döne düştüm Mevlana kolunda
Sürülmez oldum hak yolunda
Toprakta eşkiya suda korsan
Olsam, Pir sultan olsam asılsam

Yandım gecede döndüm küle
Ellerim yanmış uzanmaz güle
Dillerim tutuldu gelemem dile
Toprakta eşkiya suda korsan
Olsam, Pir sultan olsam asılsam

Karahmet kapıldı aşkına kurudu
Düşkündür düştü peşine yurudu
Burası Anadoludur barışın yurdu
Toprakta eşkiya suda korsan
Olsam, Pir sultan olsam asılsam

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008821/pir-sultan-olsam.html>

Deng

kör köselede bıçak bilemekten
böyle kendi içimde kaynayıp durunca
aklım hangi parçamı neresinden tutsam
hangi çürümeyi ameliyat etsem
mavi mavi akan bu kan bozulmasına bakmadan
ah şu mikroplar bedenim bir moğal istilasında
ıslak ve nemli ve kırmızı neremi eksem çürüyecek
nankör bir tohum ambarlarda yeşermiş soğansı
ellerimi çarpıştırıp gözlerimi yağmur nefesimi duman
kör ve sağır ve topal ve hangi gökkuşağının altından,
atlayıp bilsen kendimi

"yaradılanı sev yardandan öte" kolaysa sev
böcekten iğrenme
fareden diksınme
yılandan korkma
domuzdan kusma
çekirge
çor
çöp

ben hayvanları severim en çokta kediyi
belkide biraz biz
ya köpek
-hadi canım ne sadakatı
etinden al bir parça etinden bin parça
canavarları öcülerini bıraktım
yaşam karşılıklı alış veriş değil mi
ne zaman gökyüzünde bir uçurtma görsem
rüzgar diner çocuklar ağlar
içimde ki kötücülü ne zaman fark etsem
iyi neydi ki,iyi olmak bunca uğraşın ortasında
kızıl denize yelken açmışken bütün gemiler
kaç korkuluk diksem başakların başına
karganın karıncanın riski

şehrin camilerine çekilmiş mahyalar
vaiz vaaza su kattıkça susuyorum temmuz gibi
kitapla sokak ne kadar birbirine uzak
katiple ulak
bütün dinlerin ve dinsizlerin rüyasına girdim
hoca babam güzel bir sesle okurdu ezanı
en çok anamın zılgıtlarını sevdim
çıldırıyor bu dengesizlik
ne ben karışığım ne deniz berrak
şiiir, duam ne kadar af eder günahlarımı
toplamıyorum artık harfleri saçıyorum
sevgilinin gözünden aldığım yağmurun bereketi
bu gemiye binmişim kime ters kime düz
ne rüzgarım var ne yönüm belli
sevabım olsun
sevenlere

bakışını bana çevir ufuktan kaybolurken

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009538/deng.html>

Güzelden

aşğım sazıma tel olur
baharda gönlüme gül olur
bülbulüm ağızımda dil olur
derdime deva güzelden

aşk şarabına banarım
aşkın sözüne kanarım
bir hoş sevdada yanarım
içtiğim meylet güzelden

kopar canımın düğmesi
kulağımdan çıkmaz sesi
okunur ruhum selası
elimde güller güzelden

yok gönül feryat figanım
yanık sevdada kalanım
yalan dünyada yalanım
bağrımda ateş güzelden

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009769/guzelden.html>

Kara gün devranı

yanar yüreğimin kz aman aman
ıksam yel esen dağlara aman aman
bkemedim felek eğri belini oy
ıkamadım arkından oy aman aman

yarın yüzünde soldurdun gllerimi
talan ettin baba yurdu ellerimi
bkemedim felek eğri belini oy
yağmaladın bağı bostan mallarımı

devran devrandır kara günün devranı
kaç can ile pazarlık ettin fermanı
bkemedim felek eğri belini oy
gün yanmış güneş yanmış tüter dumanı

neyleyi karaahmet söyle neyleyi
kim kabullenir sürüp giden byleyi
bkemedim felek eğri belini oy
dağa değil göklere derdim syleyi

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009988/kara-gun-devrani.html>

Ağ örmüş böcek

şebeke bozuk
mutfakta fare
yatak odasında karınca
ağzımda ki pas suyun demiri
dinamit koyulmuş yaşamın dibine

bombalı seksek
kurşun kovarı eğlencesi
en ilkel çağ teknoloji yüksek
anlaşılmaz bir çığıktır gürültü
bütün kuşlar göçmen

ağ örmüş böcek
ipeksi porno yuvası
ayakları uzanıyor uzağa
yunmuş yıkanmış günde kalır
gündeminde parlak yıldızlar

zırhı deliyor çekirdek
ölüm artık azrail takmıyor
her şey açık çıplak ve zavallı
gözlerini birbirine dikmiş körler
görme çaresizliğinde

Nuh gitti tufan yok

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010293/ag-ormus-bocek.html>

Kokoreç

Kırıktır cam yansır suya, göğün mavisine
Cisimler eğri yansır, buruşur su gökyüzü
Gölge boyun kadardır, her saat diliminde
Kurguların olmaz hiç, kurmuştur birileri

Zikzakta yürür zaman, eğriliğın görülmez
Yüreğın kirlendikçe, düzelir üstün başın
Aynı yol alışkanlık, getir götürdür ömrün
Gülün kokusu kurur, dikenı kabuk bağlar

Çullanır üstüne an, zaman yiter beyninde
Kendini itekler gün, günse her günde dündür
Ölür kendi içinde, gönüllüdür gönüllü
Çemberde pergel sabit, kendi içinde tutsak

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012272/kokorec.html>

Neyim var ki başka

açma deli gönül,aşk ile aramı
çektiğim acımdır, savarım sıramı
dem vurup devirme, kanatıp yaramı
yaradanım yarım, neyim var ki başka

sarhoş olan sensin, halı perişanım
göz açtım ağlarım, katredir nişanım
sevdaya yürüdüm, kim olur düşmanım
yaradanım yarım, neyim var ki başka

sun şerbetin meyin, sözü bal eyleyim
sende varsa neyim, senle pay eyleyim
dert derde devadır,dert deva eyleyim
yaradanım yarım, neyim var ki başka

piştim gül ateşte, gül içimde hardır
kavrulur kavuşmaz, gelmeyen bahardır
karaahmet dönmez, dönmek intihardır
yaradanım yarım, neyim var ki başka

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012451/neyim-var-ki-baska.html>

Mirim

Mirim mecalim meskenim kalmadı ki
Yalın ayak yırtık köynek gezdiğim ki
O kavli karar katibi es geçti ki
Kafesteyim hastayım son nefesteyim

Nimeti verdi dirhem dirhem kendince
İl il dolandırıp gezdirdi bendince
Hasret kavurdu yüreğimde gönlünce
Kafesteyim hastayım son nefesteyim

Yaride verdi baş ucumda vitrinlik
Yıldan yıla çoğaldı durdu bu kıtlık
Haşa huzra acaba bende mi itlik
Kafesteyim hastayım son nefesteyim

Karaahmede revan bu kadar kara
İyi olmadı gönlümde hiç bir yara
Eyüp oldu sabrım düşmedim efkara
Kafesteyim hastayım son nefesteyim

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013749/mirim.html>

Okutma beni

bildim bilineni katma söze
okuduk ayeti akiti biz
bu alemi perde etme göze
perdesiz alemde gezeriz biz

dervişler devayla geldi geçti
alimler kuş oldu uçtu geçti
zalim olanlar can biçti geçti
cansız bedenlerde gezeriz biz

gördüm hayattan ummiyim ummi
ister ummeten ol ister zimmi
geçer dünyanın sefası demmi
demsiz demhanede gezeriz biz

karaahmede boyun eğdirme
kanlı elini bana değdirme
bana gelip cennet beğendirme
hakkın cennetini gezeriz biz

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015085/okutma-beni.html>

Ele gel ha ele gel

Ele gel ha gönül el'e gel
Dökülsün derdin dile gel
Yabancı bırak yaren ele gel
İki kaya üstüste dağ olmaz
Dağlar dağa benzesin

Gül kokusu tutmuş havayı
Nakış nakış örmüş sevdayı
Aşk eylemiş gönül davayı
Bir çiçek ile yaz gelmez
Bağlar güle bezensin

Kurulur bozulur düzenin
Sanma ki deva bulur azanın
Bir gün kalemı kırılır yazanın
Karahmet senin ozanın
Sözden söze gezinsin

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015350/ele-gel-ha-ele-gel.html>

Ara öğün 1

Ara öğün 1

Bir sen bir ölüm
Sızımı hızımı alan
İkinizin nefesi can

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017151/ara-ogun-1.html>

Boşluğum

içim,içimde ne varsa
göğün sonsuz boşluğu
yerin bütün şekilleri
okyanusların derinliği
sınırsız kuralsız içim
boş, öyle boş, bom boş,
bu ne yaman bir boşluk

nerden çıkar nereye akar
bu bitmez sağanak göz yaşı
kontROLSUZ benliğimin aksi
metruk mesnetsiz mahkemesi
özlemim çingirak yılanları
hasretimle kuduz köpek gibi
yüreğim bu ne yaman bir acı

bir çift göz elleri keski
doğradıkça uzaklaşan gülüş
o ses ruhumu rüzgara salan
rüyasi sallanıp gelip diden
hayal ki hayaletle üstümde
vucudun şehrinde destursuz
sevdiğim bu ne yaman çelişki

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017836/boslugum.html>

Ha Leylam

Buz tutmuş zemheri
Şu ağrının dumanı
Şimdi soyka zamanı
Gül döker her yanı
Ha Leylam

İğdirin dörtlü yoncası
Kozada ölür goncası
Elif basız gezer hocası
Ölüm döker her yanı
Ha Leylam

Kismet döker kurşunu
Tek çeşit kur turşunu
Uçurma sebat kuşunu
Umut döker her yanı
Ha Leylam

Karaahmet sana mecnun
Kimler oldu sana meftun
Sen dergahsın ben sütun
Sevda döker her yanı
Ha Leylam

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020863/ha-leylam.html>

Yas

Doğma gün üstüme doğma ey
bu gece bu karanlık kör etti
açmaz artık ışık açmaz gözlerimi
ne ağalayacak göz ne acınacak yürek
dermanım takatım ferî feryadım tükendi
her ocakta yas her evde dul yetim
ağzını aç toprak olma bu kadar ketum
dön ejderhaya ağzından taşsın alevin

ey sesim soluğum çığlığım
hangi sağır sultan duymaz seni
hangi dağ dağılıp serilmez ayağına
hangi gök yırtılıp dökülmez üstüne
sevgililer sarılıp uyumuş toprağına
sen ufkun kızılında yatan şafak
hangi sonsuz uykudasın uyan kalk
dön kendine bıraktığın hatırana bak

sor ekmeğın zahmeti suyun hatırı
kurudu dal çiçek ekin eğmiş boynunu
ey kutsal sevgili haram et gül koynunu
bedensiz kefensiz ölümlerin taziye evi
hangi kuvvet kaldırsın acının ağırlığını
sen avucunda göz yaşı biktirip içen çocuk
karanlığın mezarı başında yıldız sayan kadın
hangi dua ile hangi nişani taktın dilek ağacına

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023272/yas.html>

Mavera'nda ben varım

o görmediğin dağ benim
hiç çıktın mı yamacıma
indin mi ki sarnıcıma
zemheri karları eriyip sızdı bedenime
bütün yağmurlar bana yağdı
sığındın mı

bulutlar yarıp
şimşek şimşek çaktığım
gökle yer arasında alev alev köprülendiğim
ağzından alevler fişkırان kerem değil
lavlarında kül sönen
benim

uzandığın deniz kıyısı
yuvarlandığın yeşil
kopardığın çiçekler
yüzüne çarpıp giden rüzgarda
ıslık ıslık türkülenen
ses

senin bilmediğin sevgiler saldım
duymadığın dualar ettim
ardında hiç eksilmeyen gölge var ya
gece gündüz yitmeyen
her düştüğünde doğrulananan sen değil
sarılıp tutan benim

sevdayı sardım sana
tüm renkleriyle kanat kanat
bir gün kalkacak gözlerinin perdesi
çıkık çıkık salınacaksın bana
ben kendimi kapattım sana
o muhteşem an'a

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025528/mavera-nda-ben-varim.html>

Nur'a

Liseli aşıklar geçerdi yoldan
Sen saklanırdın apartman aralarına
'Kızımın yaşaması gerekenleri yaşıyorum'
Derdin
Pembeleşen yüzünde kırılırdı gözlerin
Ben sarılırdım usul usul
Sen 'apartmanlardan bakan olur' derdin
Mesafe kordon araya
Ne bahardı hatırla
Kaçınıcı
Sen sesimde ben gözlerinde ölürdüm
Tekrarlanan şiir mısralarında
Sonra
Bir film sahnesinde bir andan bahs ederdin
Sorardın bana
Görmedin mi
En çok seninle sinemayı sevmiştim
Sessice kalırdın bana
Sen ölürdün ben doğardım
Ben ölürdüm sen yağardın
Karıştırdık toprağa
Gözümüz açardık bir ilk bahara
Kuşun kanadında
Ne kadar güzeldi gökyüzü
Hatırla

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1026279/nur-a.html>

Yanımdaki yangın

siğmaz onmaz oldum bir yerlere
hani uzklarda olsan da düşsem peşine
yangınımı versem yollara yellere
şu yanımda yakınımda
burnumun ucunda ki
hasret
vay vay vay ben sana bir şey diyemiyorum ki
kime ne deyim

gölüşün
selam verişin
arada bir hal hatır soruşun
günde bir kaç kez görüşüm
hayalde yüzbin kere görünüşün
yok yok her an saniye gözümün önünde duruşun
nasıl anlatıyım
bilmediğim

uçmuşum ben kanatsız
göçmüşüm derya deniz çöllere
aşka düşmüşüm kör kül olmuşum yanı başında
cürümüm cesaretim yok söz etmeye
sorduğun 'neyin var' senin
neyleyim
ah ah ah derdim ilacım dermanım
sana nasıl aşığım

desem deprem zelzele tufan
demesem başım çatlıyor duruyor zaman

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1027442/yanimdaki-yangin.html>

Gezdim dünya üzerinde

Feri kalktı gözlerimin
Bağı sökük dizlerimin
Önü açık sözlerimin
Gezdim dünya üzerinde

Yürüdüm yollarım ayrı
Ayrılıkta görmem hayrı
Meydanda toplanın gayrı
Yazdım dünya üzerinde

Şu sesimi duyan gelsin
Hevesimi kıran gelsin
Giden gitti kalan gelsin
Bezdim dünya üzerinde

yaram kanar dost derine
Suç yüklemem hiç birine
Belki yüze hak görüne
Kazdım dünya üzerinde

Karaahmet çığır çağır
Yüklendiğin yükler ağır
Aleme baktım kör sağır
Sezdim dünya üzerinde

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1028945/gezdim-dunya-uzerinde.html>

Gazel

tadı tabelası silinmiş yüzüm
güzün renginde buruştum gazele
nerde hani duyumsuz halim hazım
beyhude aşkla duruştum gazel e
ovaya inip dağ taş dolandığım
gülistan gülde çağrıştım gazel e
kuşlukta seherde yelle yarıştım
vaktinden evvel barıştım gazel e
akşamı dostla meylerde halledim
demin ceminde kavuştum gazel e
kanbağı değil dünyalı kardeşim
ölüm yoklukla söyleştım gazel e
saçlarım karadan gümüşten aka
söz ahenginde eriştim gazel e
zaman avuçta kuş misali uçtu
her gün dönümü dövüştüm gazel e
sonsuzdur dediğim dünya bana dar
cengü canavar sövüştüm gazel e
sesim nefesim avazım yadigar
rüzgara payıdar kokuştım gazele
karaahmet artık devrin ihtiyar
söylensin türküm karıştım gazel e

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030031/gazel.html>

İşim gücüm Şükran

evet evet işim gücüm Şükran
tabi hemen dediniz yine mi aşk
bilmem aşk mı başka bir adı var mı
şimdi sabah kalkarım yedirip içiririm
temizler giydirir arabasına bindiririm
saat yedi kırkbeş bakıcı damlar kapıdan
ben çıkar işe giderim
saat akşam altı-on kapıdan içeri girerim
bakıcı çıkar gider

akşam gelirim çayını yemeğini veririm
biraz sohbet hal hatır çoluk çocuk derken
cihazlarını giydiririm üçgeni eline alır
demir-lastik bir giyim kuşamı içinde
robot gibi evin içinde dolanır durur
boydan boya bir duvarı ayna yaptım
adımlarını atabilsin
bedenini görebilsin
ben yokken düşmesin diye

evet evet gün böyle
her gün sabah aynı akşam aynı gün aynı
hesap yaptım bu gün onbeş yıl 5 ay 8 gün
olmuş bu gün sanki dün yada hep böyle
bunca zaman bir kanepede başucunda
a demeden ayaktayım uyur ayık ayaktayım
tam tekmil
bir de şu şairliğim
üstüne tuz biber

maviyi ona kestim denizi üstüne örtü
dikmenin yokuşundan saçları topuklarında
topukları zangır zangır titretirken asfaltları
onun liseli çağları benim asker dönüşüm zamanlar
ben ona ne ömürler biçmişim yüreğimde
bir ömür vermişim çok mu
o benim eşim aşkım sevdam ilkim iklimim
ben onu tanıdım tanıyalı
işim gücüm Şükran

Ah Şükran ah

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1030345/isim-gucum-sukran.html>

şapşık

seni görür görmez dağılıyorum
tıpkı seni gördüğüm ilk gün gibi
sensizken içim içim ağlıyorum
içiyorum, acı acı içiyorum
halim ahvalim berbat
kurt kuş börtü böcek
seyrimde ağlıyor
gülüyorum

sen beni dağıtıyorsun
sen beni dağıttığını biliyorsun
kendimi toplayamıyorum

dağılıyorum bir gırdabın içinde
çözülüyorum silüetler silik gergefte
işlendikçe sökülen söküldükçe işlenen
kıyıları kulaç kulaç nefes nefes
sevda akıyor suya filim şeridinde
herşeyi pas geçiyorum acele acele
zikirde dönen derviş deminde
sallanıyorum

aramızda bir köprü var
geçecem, geçecem ama
adı sırat

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032560/sapsik.html>

Perişan turnam

acılar bağırımı söküp eziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam
ecel şaşmış gün ortası geziyor
gözlerim yollarda gelesin turnam

tükenmez bu ellerin yası yaşı
kanu yaşla süslenmiş gözü kaşı
asidir eğilmez dağların başı
gözlerim yollarda gelesin turnam

kanadın mı kırık mevsimmi şaştın
yurdunda yuvanda hasreti açtın
hangi darda kaldın kime taştın
gözlerim yollarda gelesin turnam

turnam havalar duman sis borandır
çırpma kanat katar katar kırandır
daim olmaz şol devranlar virandır
gözlerim yollarda gelesin turnam

sevdaya ahu ağıt karışan turnam
kuruyup çöllerde tutuşan turnam
sorarsan hallerim perişan turnam
gözlerim yollarda gelesin turnam

yavan yaban kalmış elde gidelim
gözlerimden akan selde gidelim
türkümüz çalınsın dilde gidelim
gözlerim yollarda gelesin turnam

karaahmet yığın yığındır derdim
sevdadan aşındı sınıırım bendim
soyundum yıkandım adandım geldim
gözlerim yollarda gelesin turnam

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033224/perisan-turnam.html>

Kendime

Ben harf toparım
Kelime kaynatırım
Gökkuşağı altında
Renklere asarım
kendimi

Bir marangozhaneyim
Yüreğin ciğerinde
Aşk keser sevda döverim
Ateş tezgahında
Kendime

Gidenin cennetinden
Gelenin cehennemine
Durmadan gider gelirim
Gül eker su taşırım
Bendime

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035063/kendime.html>

Eskir aşk kırılır ayna

Benim mayhoşluğum aşk sarhoşluğu
Hava gibi gevşedim genişledim
Evren dar geldi bana
Su serildim okyanuslara
Gündüz güneş gece ay bedenimde yüzer
Yıldızlar karınca hesabı kaynaşır tenimde
Mavi aktım mavi yaktım

Hayalim, bi hayal ki kaba kılıfa sığmaz
Ben şairim yüreğim sevdasız olmaz

Paralandım, paralandıkça yaralandım
Açık yara gezdim devasız dermansız
Gül yapraklarında gezdim yaz bahar
Devrildim tepildim tenimden soyuldum
Aldandım aldatıldım sevda gölgesinde
Denedim, yine denedim usanmadan
Uğradıkça hüsrana

Hayalim, bi hayal ki kaba kılıfa sığmaz
Ateşim yakar dağı taşı engelim olmaz

Aradığım sevda aşk, insan kıyısında
Mutlu ettim mi, mutlu oldum mu ki
Hep dağıttım hiçbir şey almadım
Benden habersiz alınanları görmedim
Hesabım olmadı aşktan sevdadan yana
Doymadım kendime, kendime dönüp
Kendi benim dışında bir bende aradım

Hayalim, bi hayal ki kaba kılıfa sığmaz
Her dem heyecanım sihir tılsım olmaz

Geçmiş zaman oldum kuşun kanadında
Saçlarım bulut, susuz topak kokuyorum
Gözlerim kesmiyor ufku kızıl ağırlığını
Yüreğimi yeniden doğurabilsem beşikte
Üstüne çizik atsam ömrün dal kütüğünün
Toy sürücüsü ölür yaban atların
Kum saatiyim eksenimde pervane

Hayalim, bi hayal ki kaba kılıfa sığmaz
Ruhum azade bedenim haberdar olmaz

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040325/eskir-ask-kirilir-ayna.html>

Flu Temmuz

Kul ettin mi kula kulu
Tutulur aklın her yolu
Mahşeri kıyamet olur
Sökülür her kapı kolu

Bildiğimiz sahte softa
Dizmiş kitapları rafta
Allah doğru kendi yalan
Su içmeyesin bu kapta

Hadi para pulda senin
Onca köle kulda senin
Yaşa dünya cennetinde
Ötede cehennem senin

Şubu ha anladım tamam
Bir şey varki dayanamam
Kıydığın canlar bu vatan
Sana iki dünya haram

Allah yolu gönlün yolu
O yol sevgi rahmet dolu
Bir başkası götüremez
Bak unutma allah kulu

Ol Hayır himmet sadaka
Yoksul bağrından nafaka
Karanlığa yağmur olmaz
Kurşun yağdırsan şafaka

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1040600/flu-temmuz.html>

Yalancı

İlk yalan ilk sahibin vicdanında sızlar
Terletir gece gündüz ayık uykuda
Kaçırır kendini insandan köşe bucak
Yaşam sürek avıdır ölüme kadar
Yalancıda bir yaşam yolcusu
Sonunda

Dönüşü düşünmez hiçbir yalancı yalanının
Bir bina inşa eder gibi günden güne
Üstüne yığar yeni parçaları
Her parça bir destek
Bir sırt dayama
Bir aklama

Sonunda yakalar özgüvenini yalanın
Vicdanından çıkan sızı cüzdanına akar
Artık bir mesleğin bir sanatın ustasıdır
Kimse eline su dökemez arzın payında
Doğruyu kırk kapıdan geri çevirir
Gözlere soka soka

Gözleri ışıllı olur doğruyu yalanlayınca
Büzülür sulanır dudakları söz çarptıkça
Yalanına ortak çoğalır el şaplatıkça
Bir yalancı olarak var olmak zor iştir
Çok şeyini satacak çok ödün vereceksin
Ölü gezegenin üstündeki son canlı

Bir kalabalığın ortasında tek başınadır
En çok kendi bilir doğru yalanını
Yılan süt kokusuna bayılır
Emer çok hayvandan sütü
Emdiğini sahiplenir sokmaz
Buda onun riyası

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042561/yalanci.html>

Birlik üstüne

Eğilse dikliği görülür uzaktan
Tevazuu sinede varsa ezelden
Işığı saçılır gölgesi gelmeden
Herkesten bu ışık yayılmaz ki

Su ile ateş sarılınca sevişmez
Yaratılmış yontulsa değişmez
Dengedir kimse sırra erişmez
Bilir bilmez konuşur ayılmaz ki

Her dilde bir güzellik var inan
Her dinde bir güzellik var inan
Her kulda bir güzellik var inan
Kimse kimseye bayılmaz ki

İnsan insanın aynısı dünyada
Eksisi fazlası görülmez aynada
Toplanınca bir ortak paydada
Amel ile emel bir sayılmaz ki

Birlik birden vaz geçme emeği
Aşk ister biriz beraberiz demeği
Tanrı sofrasında oturup yemeği
Karahmet sesin duyulmaz ki

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043509/birlik-ustune.html>

Fark etmez himmet zimmet

Hayatım zorlaştı iyicene, şu garip battı
Bankalara borcum, sorma boyumu aştı
Otuz yıldır çalışırım artmaz aklımız şaştı
Bana ne, isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Kimi poşete doldurmuş asmış duvarına
Kimi tepmiş bavuluna arabası bagajına
Kimi aktarır banka üstü Avrupa kapısına
Bana ne, isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Parsel parsel hazine malı arsaları verin
Bir mevki makamda muhasır falan derin
Bu paraları kimler dağıtıyor söyleyiverin
Bana ne, isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Bunca yıldır çalmadım çırpmadım niye
Sizler lop lop yutup kaçırasınız mı diye
Din vatan diye diye çevirdiniz enayiye
Bana ne, isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Kandırıp ahaliye uydurup işleri kılıfına
Ayrıalım doğru yanlış her sınıfı sınıfına
Bu terazi çekmez herkes kendi tarafına
Bana ne, isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Kuruşum yok hafifim sıratı uçar geçerim
Vatanım benim kutsalım ebedi beklerim
Anlığın teri emeğim olanı sadece isterim
Bana ne,,isterim bana da verin himmet
Kabuldür her şey alınır, nimeti zimmet

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047069/fark-etmez-himmet-zimmet.html>

Aşk aşık sevda gönül

Sefayı sürem dedin cefa kimin
Boş rüyada yata yata git gönül
Kime açtın kime saçtın sır küpün
Nefs nefesini tuta tuta git gönül

Şerbeti kilden karıp şemse süzdür
Karanlıkta çıksan dağ sana düzdür
Aldanma gül çiçeğe gönül güzdür
Bu sevdayı yuta yuta git gönül

Kuşkanadında bulut arasında
Öylece hoş hayaller ortasında
Gezinip huri melek sofrasında
Söz kaldı mı bata bata git gönül

Gülle bezeli aşkın kanarası
Gocunmaz aşık çengelde yarası
Cehennemden beter ateş orası
Cennet diye sata sata git gönül

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1047434/ask-asik-sevda-gonul.html>

Yaraladı gitti yar beni

Çıkamadım gönül dağın içinde
Yaraladı gitti yar beni beni
Göze gelir türlü türlü biçimde
Yaraladı gitti yar beni beni

Nice sevda tuttum yaban ellerde
Tutar dedim tutmaz maya nerede
Bir belalı güzel saldı bu derde
Yaraladı gitti yar beni beni

Cahil ömrüm kör ateşte küllendi
Yandı yürek acı acı bilendi
Ecel geldi bir gülüşe süslendi
Yaraladı gitti yar beni beni

Karaahmet dellenme gel dellenme
Yazan yazın yazmış böyle söylenme
Böyle sevda ile gitmek ölüme
Yaraladı gitti yar beni beni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1048582/yaraladi-gitti-yar-beni.html>

Anla

Üstüm dağınık
Saçım başım darmadağan
Kaçmış ağzımın tadı tuzu
Betim benzim kül solmuş
Düşmüşüm dizlerinin dibine

Hasretten yüreğim parçalanmış
Ciğerim ur ur büyümüş
Ben sana hastayım diyorum
Eczaneye koşuyorsun
Orda ilacım yok ki

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1052591/anla.html>

Karanın sevdası kara

Adım adım geldim gelme peri
Tuttum aşır geçilmez çeperi
İl il el gezme aslı misali
Bu kıyametin olmaz siperi

Gönül zindanında gülmü açar
Mapus müebbet kalınca naçar
Sevdadan düşüp düşüp içeri
Gözlerin pervane ateş saçar

Saçlarından kara her gün gece
Yüreği ayırır hece hece
Açılır kapanmaz aşk pazarı
Çözülmedi çözülmez bilmece

Dervişi dergaha bağlayan ne
Ateşe ışığı sağlayan ne
Dermanı yok bu yaranın ezel
Görünmez göğümde ağlayan ne

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1053798/karanin-sevdasi-kara.html>

Ah Züleyha

Rüzgar topluyorum
Karartılmış bulutlara
Zehir damlıyor
Kanatlarıma
Ah Züleyha

Gözlerin bir hazine
İnci mercan akıyor
Ayazıma

Yusuf mu girdi rüyana
Güneş saçyorsun yüzüme
Yıldızı düşük kara gecede
Fırtınanı biçermisin
Ah Züleyha

Terk etmem Kenan elini
Sarılsın dursun fravun
Boğazıma

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056622/ah-zuleyha.html>

Aşkın tahtı tacı senin olsun

Saçılda dökülse pür neşe
Bahçemde açılsa gül menevşe
Bu karasevda sana da düşse
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Kalbimin yarası onmaz artık
Gönül kuşu gelip konmaz artık
Kullanmış ateşim yanmaz artık
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Karaahmedi karsanda katsan
Yalvar yakar kapısında yatsan
Gayri ağzınla kuşları tutsan
Aşkın tahtı tacı senin olsun

Ahmet Coşkun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058200/askin-tahti-taci-senin-olsun.html>